

Budapest,

2007. február 13.,

kedd

16. szám

Ára: 1155,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
14/2007. (II. 13.) Korm. r.	A közmunkaprogramok támogatási rendjéről szóló 49/1999. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról	763
15/2007. (II. 13.) Korm. r.	A „Pályamódosító hitelprogram” keretében nyújtott hitel igénybevételeinek feltételeiről szóló 212/2006. (X. 27.) Korm. rendelet módosításáról	765
16/2007. (II. 13.) Korm. r.	A vizitdíjjal és a kórházi napidíjjal kapcsolatos egyes kérdésekről	766
17/2007. (II. 13.) Korm. r.	A minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ösztönzéséről	767
7/2007. (II. 13.) EüM-KvVM-ÖTM e. r.	A veszélyes anyagok és a veszélyes készítmények tulajdonságainak vizsgálati módszereiről és a vizsgálatok eredményeinek értékeléséről szóló 54/2003. (IX. 1.) ESZCSM-KvVM-BM együttes rendelet módosításáról	771
8/2007. (II. 13.) EüM r.	Az egészségügyi miniszter által szabályozott, mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai tevékenységek szakmai gyakorlaton alapuló elismeréséről, és az egészségügyi gázmesteri tevékenységről, valamint az egészségügyi gázmester szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 19/1997. (VII. 4.) NM rendelet módosításáról szóló 17/2005. (V. 19.) EüM rendelet módosításáról	771
4/2007. (II. 13.) HM r.	A honvédségi közúti járművek üzemben tartásáról szóló 7/1991. (X. 16.) HM rendelet módosításáról	777
5/2007. (II. 13.) HM r.	A katonai nemzetbiztonsági szolgálatok szolgálati gépjárművei forgalomba helyezése előtti és időszakos műszaki vizsgálatával, környezetvédelmi felülvizsgálatával, valamint a gépjárművek hatósági engedéllyel és jelzéssel történő ellátásával kapcsolatos külön szabályokról szóló 5/1998. (III. 6.) HM rendelet módosításáról	778
5/2007. (II. 13.) OKM r.	A helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekkarok működésére adható támogatások igénybevételeinek rendjéről	779
6/2007. (II. 13.) OKM r.	A helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról	784
7/2007. (II. 13.) OKM r.	A képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról szóló 14/1994. (VI. 24.) MKM rendelet módosításáról	787
3/2007. (II. 13.) ÖTM r.	A hivatásos önkormányzati tűzoltóságok kiegészítő támogatásának igénylési, folyósítási és elszámolási rendjéről	787
1/2007. (II. 13.) OGY h.	Az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének rigai csúcstalálkozója idejére nyújtott NATO támogatáshoz történő magyar katonai hozzájárulásról szóló beszámoló elfogadásáról	803
2/2007. (II. 13.) OGY h.	A Magyar Köztársaság Kormányának a NATO iraki Kiképző Missziójában történő magyar katonai részvétellel kapcsolatos döntéséről szóló beszámoló elfogadásáról	803

A tartalomjegyzék a 762. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

3/2007. (II. 13.) OGY h.	Egy magyar vezetésű afganisztáni tartományi újjáépítési csoport létesítéséről szóló beszámoló elfogadásáról	803
4/2007. (II. 13.) OGY h.	Irak demokratikus újjáépítéséhez szükséges stabilizációs és humanitárius műveletekben résztvevő külföldi fegyveres erők Magyar Köztársaság területén történő áthaladásáról szóló jelentés elfogadásáról.	803
5/2007. (II. 13.) OGY h.	A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jén megtartott választásáról szóló – az Országos Választási Bizottság által benyújtott – jelentés elfogadásáról	804
6/2007. (II. 13.) OGY h.	A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jei választásának megszervezésével és lebonyolításával kapcsolatos állami feladatok végrehajtásáról szóló, az önkormányzati és területfejlesztési miniszter által benyújtott jelentés elfogadásáról	804
7/2007. (II. 13.) OGY h.	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról.	804
3/2007. (II. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	805
4/2007. (II. 13.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	810
2/2007. (MK 16.) MSZH közl.	Az „IDEA 2007” (Ötlet – Újdonság – Találmány) nemzetközi kiállításon és vásáron bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről, illetve kiállítási elsőbbségéről	813
	A Központi Igazságügyi Hivatal közleménye a 2007. március 12.–március 30-ig terjedő időszak – II/1. földalapra vonatkozó – termőföld árveréseiről.	813

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány

14/2007. (II. 13.) Korm. rendelete

a közmunkaprogramok támogatási rendjéről szóló 49/1999. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjában megállapított feladatkörében a következőket rendeli el:

1. §

A közmunkaprogramok támogatási rendjéről szóló 49/1999. (III. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet alkalmazásában közmunkaprogram

a) a törvény által előírt állami feladat ellátásának elősegítésére irányuló program,

b) a törvény vagy önkormányzati rendelet által előírt, helyi önkormányzati vagy kisebbségi önkormányzati feladat ellátásának az önkormányzat, illetve azok társulása működési területén belüli elősegítésére irányuló program, illetve

c) az Országgyűlés vagy a Kormány által meghatározott cél elérésére irányuló program, feltéve, hogy a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Ft.) 58. §-a (5) bekezdésének *d)* pontjában meghatározott álláskereső és a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 37/A. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott rendszeres szociális segélyben részesülők számára munkaviszony vagy közalkalmazotti jogviszony keretében munkaalkalmat teremt, illetőleg a munkavégzéshez kapcsolódóan foglalkoztatást elősegítő képzést biztosít.”

2. §

(1) Az R. 2. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az előirányzat terhére támogatásban részesülhetnek:]

„*a)* központi költségvetési szervek, kisebbségi önkormányzatok és azok költségvetési szervei,”

(2) Az R. 2. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az előirányzat terhére támogatásban részesülhetnek:]

„*c)* a települési önkormányzatok és azok jogi személyiséggel rendelkező társulásai,”

(3) Az R. 2. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az előirányzat terhére támogatásban részesülhetnek:]

„*d)* az állami és önkormányzati tulajdon kezelésével és fenntartásával megbízott gazdálkodó szervezetek,”

(4) Az R. 2. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Támogatás az (1) bekezdésben meghatározott szervezet részére abban az esetben nyújtható, ha]

„*d)* vállalja, hogy a foglalkoztatás költségeire fordítható támogatási összeg 80 százalékát a *b)* pontban meghatározott személyek részére járó munkabér és az ahhoz kapcsolódó közterhek kifizetésére fordítja, és”

(5) Az R. 2. §-a (2) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Támogatás az (1) bekezdésben meghatározott szervezet részére abban az esetben nyújtható, ha]

„*f)* az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 13/A. §-ának (5) bekezdése szerinti köztartozása nincs, és”

(6) Az R. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdés *e)* pontja tekintetében nem minősül a közmunkaprogram megvalósításához más központi előirányzathoz nyújtott támogatásnak a közmunkaprogramban foglalkoztatottak képzéséhez a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.), és a foglalkoztatást elősegítő támogatásokról, valamint a Munkaerőpiaci Alapból foglalkoztatási válsághelyzetek kezelésére nyújtható támogatásról szóló külön jogszabály alapján nyújtott támogatás, valamint a közmunkaprogram révén megvalósuló beruházáshoz nyújtott olyan támogatás, amely nem a foglalkoztatáshoz kapcsolódik.”

3. §

(1) Az R. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A támogatás a közmunkaprogramban foglalkoztatott személyek foglalkoztatásának a következő költségeire terjedhet ki:

a) munkabérre, valamint annak járulékaira,

b) a munkába járással kapcsolatos utazási költségterítésről szóló jogszabály szerint a munkaadót terhelő utazási költségekre,

c) munkaalkalmassági vizsgálat költségeire,

d) munkaruha és egyéni védőeszköz költségeire,

e) szállítás költségeire,

f) tárgyi eszköz beszerzési költségeire a támogatott foglalkoztatás közvetlen költségeinek legfeljebb 10%-os mértékéig,

g) települési önkormányzat jogi személyiséggel rendelkező társulásának pályázata, vagy legalább 100 közmunkás foglalkoztatása esetén a program szervezési, irányítási költségeire az elnyert pályázati támogatási összeg legfeljebb 2%-os mértékéig.”

(2) Az R. 3. §-a a következő (3)–(4) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Támogatás nyújtható a közmunkaprogram keretében az Fktv. szerint folytatott képzésnek a következő költségeire:

a) a képzést lebonyolító oktatók részére fizetett ellenérték és annak járulékai;

b) a jogszabályban meghatározott vizsga- és vizsgáztatási díj;

c) a képzés során felhasznált, a hallgatóknak véglegesen átadott tankönyvek, taneszközök díja;

d) az elméleti, gyakorlati képzés során felhasznált anyagok (energia) költsége;

e) amortizáció (használattal arányosan elszámolható) költsége;

f) egyéb, a képzés megszervezésével, lebonyolításával, értékelésével kapcsolatos költségek (bérleti díjak, rezsiköltségek, posta- és adminisztrációs költségek), amelyek nem haladhatják meg a képzési költségek 20%-át.

(4) A közmunkaprogram keretében folytatott képzést kizárólag olyan felnőttképzési intézmény végezheti, amely rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott intézményakkreditációs tanúsítvánnyal. A támogatás mértéke nem haladhatja meg az adott képzés igazolt összköltségének teljes összegét.”

4. §

Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közmunkaprogramok támogatása során a regionális munkaügyi központok illetékességi területét kell figyelembe venni.”

5. §

(1) Az R. 4/A. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Tanács]

„a) feltárja a közmunkaprogramok révén eredményesen ellátható, az 1. § (2) bekezdésének a)–b) pontjában meghatározott feladatokat,”

(2) Az R. 4/A. §-a (5) bekezdésének a)–b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„a) az egészségügyi miniszter, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a gazdasági és közlekedési miniszter, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, az oktatási és kulturális miniszter, az önkormányzati és területfejlesztési miniszter és a pénzügyminiszter egy-egy képviselője,

b) a szociális és munkaügyi miniszter három képviselője,”

6. §

Az R. 6. §-ának felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A pályázatok elbírálásával kapcsolatos előkészítő, koordináló feladatokat régióként a regionális munkaügyi központok látják el. Ennek keretében”

7. §

(1) Az R. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány által kiemelten fontosnak ítélt, az 1. § (2) bekezdés a)–b) pontja szerinti feladatok közmunka révén történő ellátásának, valamint a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetű települések foglalkoztatási helyzetének elősegítésére a szociális és munkaügyi miniszter központi keretet különít el, amelynek felhasználására regionális kötöttségek nélküli, meghívásos pályázat is kiírható.”

(2) Az R. 7. §-a (2) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kormány által kiemelten fontosnak ítélt az 1. § (2) bekezdés a)–b) pontja szerinti feladatok közmunka révén történő ellátásának, valamint a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetű települések foglalkoztatási helyzetének elősegítése céljából kiírt pályázat esetében az e rendeletben foglaltakat a következő eltérésekkel kell alkalmazni:”

8. §

(1) E rendelet a kihirdetést követő 5. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az R. 4/A. § (5) bekezdésének c)–j) pontja és az R. melléklete.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 4. §-ának (2) bekezdésében, 4/A. §-ának (2) és (4) bekezdésében, 4/B. §-ának (4) bekezdésében, 6. §-ának c) és e) pontjában, 7. § (2) bekezdésének a) pontjában, valamint 8. §-ának (1) bekezdésében „a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter” szövegrész helyébe az „a szociális és munkaügyi miniszter” szöveg,

b) az R. 4/A. §-ának (2) bekezdésében, 4/B. §-ának (5) bekezdésében, 5. §-ának (2) bekezdésében, 7. §-a (2) bekezdésének c) pontjában, 8. §-ának (2) és (4) bekezdésében, valamint 10. §-ának (1) bekezdésében a „Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium” szövegrész helyébe a „Szociális és Munkaügyi Minisztérium” szöveg,

c) az R. 2. § (2) bekezdésének g) pontjában a „megyei (fővárosi) munkaügyi központ” szövegrész helyébe a „regionális munkaügyi központ” szöveg,

d) az R. 6. § d) pontjának da) alpontjában a „megyei (fővárosi) munkaügyi központok” szövegrész helyébe a „regionális munkaügyi központok” szöveg,

e) az R. 6. §-ának e) pontjában a „Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumba” szövegrész helyébe a „Szociális és Munkaügyi Minisztériumba” szöveg lép.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 15/2007. (II. 13.) Korm. rendelete

a „Pályamódosító hitelprogram” keretében nyújtott hitel igénybevételének feltételeiről szóló 212/2006. (X. 27.) Korm. rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 103. §-ának g) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A „Pályamódosító hitelprogram” keretében nyújtott hitel igénybevételének feltételeiről szóló 212/2006. (X. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának a) pontja a következő af) alponttal egészül ki:

[1. § E rendelet alkalmazásában

a) közsférában foglalkoztatott:]

„af) az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) hatálya alá tartozó igazságügyi alkalmazott;”

(2) Az R. 1. §-ának e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„e) egyéni vállalkozó: a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. § 17. pontja értelmében ekként minősülő személy;”

2. §

(1) Az R. 3. §-a (1) bekezdésének d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő f) ponttal:

[(1) A hitelkérelmet az ügyfél a foglalkoztatási jogviszonya megszűnését követő egy éven belül és abban az esetben nyújthatja be, ha a foglalkoztatási jogviszonya megszűnését közvetlenül megelőzően megszakítás nélkül legalább egy évig – pályakezdők esetén legalább hat hónapig – a közsférában állt alkalmazásban, a felmentése (rendes felmondása) munkáltató általi közlésére 2006. július 1. és 2008. december 31. között került sor, és arra a felmentési (felmondási) okirat tanúsága szerint]

„d) a Hszt. 56. §-a (1) bekezdésének a)–b) és d) pontja, illetve (2) bekezdésének c) pontja,

e) a Hjt. 59. §-a (1) bekezdésének a)–b) és d) pontja, vagy

f) az Iasz. 22. § (1) bekezdés c) pontja”

[alapján került sor, feltéve, hogy a jogviszony megszűnéseig nem minősül nyugdíjasnak.]

(2) Az R. 3. §-a (4) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A kedvezményes hitel iránti kérelemhez – a (3) bekezdésben foglalt okiratokon túlmenően – eredetiben vagy hiteles másolatban be kell nyújtani]

„c) egyéni vállalkozó esetén a vállalkozói igazolványt, illetve tevékenységtől függően a tevékenység folytatásához, gyakorlásához szükséges igazolványt, engedélyt vagy kamarai tagságot igazoló dokumentumot.”

3. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A Hitelprogram keretében nyújtott kedvezményes kamatozású hitel állami támogatásnak, formáját tekintve kedvezményes kamatozású hitelnek minősül. A támogatás kategóriája: „D. Csekély összegű támogatás”. A hitelt kizárólag a Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1998/2006/EK bizottsági rendelettel összhangban lehet nyújtani.”

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, egyidejűleg az R. 1. §-ának b) pontjában az „aa)–ae)” szövegrész helyébe az „aa)–af)” szöveg lép.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
16/2007. (II. 13.) Korm.
rendelete**

**a vizitdíjjal és a kórházi napidíjjal kapcsolatos
egyes kérdésekről**

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. §-a (2) bekezdésének *a)* és *f)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról rendelkező 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az (1) bekezdésben meghatározott ellátások az Ebtv. 18/A. §-ának (2) bekezdése alapján a tartós betegséget igazoló egészségügyi dokumentummal vehetők igénybe.

(8) Amennyiben a biztosított az (1) bekezdésben meg nem nevezett járóbeteg-szakellátást beutaló nélkül vesz igénybe és a 4. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott eset nem áll fenn, az adott szakellátás keretében további szakellátás a biztosított részére nem kezdeményezhető.”

2. §

Az R. 3. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Laborvizsgálat és képalkotó diagnosztikai ellátás az Ebtv. 18/A. §-a (11) bekezdésének *a)* pontja szerinti emelt összegű vizitdíj ellenében sem végezhető beutaló nélkül, amennyiben a 4. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott eset nem áll fenn.”

3. §

Az R. 3/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A beutalónak tartalmaznia kell:

a) a beutaló orvos és munkahelyének azonosítására szolgáló adatot,

b) az 1. számú mellékletben meghatározott tartós betegség BNO kódját (BNO kód hiányában szövegesen), amennyiben a biztosított az Ebtv. 18/A. §-ának (2) alapján vizitdíjmentesen veszi igénybe beutaló szerinti ellátást,

c) az ellátás tényét igazoló adatokat.”

4. §

Az R. 5/C. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kórházi napidíjat

a) aktív fekvőbeteg-szakellátás igénybevétele esetén a fekvőbeteg-gyógyintézetből történő elbocsátáskor, illetve az aktív ellátási szakasz lezárásakor,

b) krónikus fekvőbeteg-szakellátás igénybevétele esetén a fekvőbeteg-gyógyintézetből történő elbocsátáskor, de legkésőbb az adott naptári évben a biztosított által napidíjfizetés ellenében igénybe vehető utolsó ellátási nap igénybevételeét követő 15 napon belül kell befizetni.”

5. §

Az R. 5/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem számít külön alkalomnak, ezért nem kell külön vizitdíjat fizetni a háziorvosi ellátásért, amennyiben a beteg állapota miatt szükséges vizsgálat jellege teszi szükségessé, hogy a beteg ugyanazon háziorvost ugyanazon nap ismételt felkeresse.”

6. §

Az R. 5/E. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A mentesség az 1. számú mellékletben meghatározott alapbetegség diagnózisa felállításának dokumentált időpontjától a biztosított gyógyulásáig, illetve a szakmailag indokolt kontrollvizsgálatok elvégzéséig tart. Amennyiben a tartós betegség kezelése során egyéb – nem tartós – betegség kezelésére is sor kerül, akkor nem kell vizitdíjat fizetni, ha az orvoshoz fordulás indoka elsődlegesen a tartós betegség kezelése volt.”

7. §

Az R. 5/E. §-a a következő (4)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Ebtv. 18/A. §-a (8) bekezdésének *c)* pontja szerinti emelt összegű vizitdíjra a részleges térítési díjra vonatkozó, külön jogszabályban meghatározott szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy

a) a mértéke nem térhet el az Ebtv. 18/A. §-ának (11) bekezdésében meghatározottól,

b) a befizetésére az e rendeletben foglaltakat kell alkalmazni,

c) az adott ellátásért elszámolható finanszírozási összeget az emelt összegű vizitdíj és a vizitdíjnak az Ebtv. 18/A. §-ának (9) bekezdésében meghatározott összege közötti különbözet összegével kell csökkenteni.

(5) Az Ebtv. 18/A. §-a (12) bekezdésének alkalmazásában minden megkezdett naptári napot külön ellátási napnak kell tekinteni.

(6) A biztosított által a fekvőbeteg-gyógyintézetben kívül töltött adaptációs szabadság az Ebtv. 18/A. §-a (12) bekezdésének alkalmazásában nem minősül ellátási

napnak, ezért ezen napok után nem kell kórházi napidíjat fizetni.

(7) Az Ebtv. 18/A. §-ának (2) bekezdése, (6) bekezdésének *i*) pontja és (10) bekezdése nem mentesít a (11) bekezdésében meghatározott emelt összegű esetleges vizitdíj-fizetési kötelezettség alól.

(8) Az Ebtv. 18/A. §-a (8) bekezdése *a*) pontjának *aa*) alpontja alkalmazásában nem a biztosított általi kezdeményezésnek minősül, amikor a biztosított hívására azért megy a háziorvos a biztosítotthoz, mert a biztosított egészségi állapota miatt nem tudja személyesen felkeresni a háziorvost rendelőjében.”

8. §

Az R. 5/F. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl bármely jogi személy kibocsáthat papíralapú vizitbérletet. A vizitbérlet nem visszaváltható.”

9. §

A térítési díj ellenében igénybe vehető egyes egészségügyi szolgáltatások térítési díjáról szóló 284/1997. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(4) Amennyiben a biztosítottak ugyanazon ellátás igénybevételéért az Ebtv. 23. §-ának *b*) és *d*), illetve *b*) és *e*) pontja szerint is fizetnie kellene részleges térítési díjat, csak az Ebtv. 23. §-ának *b*) pontja szerinti díjfizetési kötelezettséget kell teljesíteni.”

10. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdés kivételével – 2007. február 15-én lép hatályba.

(2) A (3) bekezdés e rendelet kihirdetését követő napon lép hatályba.

(3) Nem lép hatályba az egyes, az egészségügyet érintő kormányrendeleteknek a vizitdíj és a kórházi napidíj bevezetésével kapcsolatos módosításáról szóló 4/2007. (I. 22.) Korm. rendelet 1. §-ának a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról rendelkező 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet 5/C. §-ának (4) bekezdését, 5/F. §-ának (2) bekezdését megállapító része, valamint az 1. számú melléklete.

(4) Az R. e rendelet *mellékletében* szereplő 1. számú melléklettel egészül ki.

(5) Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet (a továbbiak-

ban: Kr.) 14. számú melléklete „Adatlap” és a „Kitöltési útmutató” részének 33. és 34. pontjában a „napidíj” szövegrész helyébe „napidíj/vizitdíj” szövegrész lép.

(6) A Kr. 14. számú melléklete „Kitöltési útmutató” részének 33. pontja „06 = az ellátásért emelt összegű vizitdíj fizetés történt” szövegrésszel egészül ki.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 16/2007. (II. 13.) Korm. rendelethez

„1. számú melléklet

a 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelethez

Tartós orvosi kezelések köre:	BNO
a) rosszindulatú daganatos megbetegedésekben szenvedő betegek oki és tüneti kezelése;	C00–C97; D00–D09; D37–D48; Z08; Z51.0–Z51.2
b) vesebetegek dialízis kezelése és az azzal összefüggő vizsgálatok;	Z49
c) a véralvadás rendszerének veleszületett betegségeiben szenvedők ellátása;	D66–D67; D68.0–D68.2; D69.1; D69.4; D69.8
d) véradással összefüggő vizsgálatok;	Z52.0; Z00.5
e) cukorbetegség kezelése;	E10–E14
f) szerv- és szövetátültetésre várók, valamint szerv- és szövetátültetésen átesettek gondozása;	Z94 (kivéve Z94.5; Z94.7); Z00.5; Z52; Z01.91
g) HIV fertőzés és AIDS betegség kezelése;	B20–B24
h) szkizofrénia, szkizoaffektív pszichózis, súlyos depresszió, súlyos bipoláris szindróma kórképek kezelése.	F20; F25; F31.4; F31.5; F32.2; F32.3; F33.2; F33.3

A táblázatban foglalt tartós betegségek esetében a fenti BNO-k fődiagnózisként történő feltüntetése esetén a szakmailag ehhez kapcsolódóan felmerülő egyéb szakvizsgálatok (ideértve a diagnosztikai vizsgálatok és szakkonzi-
liumok) szintén mentesülnek a vizitdíj fizetése alól.”

A Kormány 17/2007. (II. 13.) Korm. rendelete

a minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ösztönzéséről

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati-
tiségédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás

általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 77. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

E rendelet hatálya kiterjed

a) a részben vagy egészben az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott egészségügyi szolgáltatókra,

b) az a) pont szerinti egészségügyi szolgáltatók finanszírozási szerződésének melléklete szerint a szolgáltató által nyújtott ellátásokkal összefüggésben gyógyszerrendelésre jogosult orvosokra,

c) a külön jogszabály szerint társadalombiztosítási támogatással történő gyógyszerrendelésre jogosító szerződéssel rendelkező orvosokra a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 32. §-ának (6) bekezdése szerinti szerződéssel rendelkezők kivételével,

d) az Országos Egészségbiztosítási Pénztárra (a továbbiakban: OEP) és igazgatási szerveire (a továbbiakban: MEP), és

e) a biztosítottakra.

2. §

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) *DOT*: a törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról szóló 32/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet 2. §-ának *t*) pontja szerinti fogalom;

b) *n*: a mellékletben szereplő ATC csoportok száma;

c) *országos átlag* ($a_{ATC\ 1-n}$): valamennyi orvos által felírt és a betegek által az adott hónapban kiváltott, a *mellékletben* meghatározott ATC csoportokba tartozó közfinanszírozott gyógyszerek terápiás adagra számolt támogatásának az átlaga ATC csoportra forintban kifejezve;

d) *orvos átlag* ($b_{ATC\ 1-n}$): az orvos által felírt és a betegek által az adott hónapban kiváltott az a) pont szerinti ATC-csoportokba tartozó közfinanszírozott gyógyszerek terápiás adagra számolt támogatás értékének az átlaga ATC csoportra forintban kifejezve;

e) *eltérés* ($e_{ATC\ 1-n}$): az ATC-csoporton belül az orvos átlag ($b_{ATC\ 1-n}$) és az országos átlag ($a_{ATC\ 1-n}$) százalékos eltérése:

$$e_{ATC\ 1} = [b_{ATC\ 1} / a_{ATC\ 1}] \times 100 - 100$$

$$e_{ATC\ 2} = [b_{ATC\ 2} / a_{ATC\ 2}] \times 100 - 100$$

.....

$$e_{ATC\ n} = [b_{ATC\ n} / a_{ATC\ n}] \times 100 - 100$$

f) *kiváltott mennyiség* ($m_{ATC\ 1-n}$): az orvos által az a) pont szerinti ATC csoportokon belül felírt és a betegek által egy

hónapon belül kiváltott közfinanszírozott gyógyszerek mennyisége DOT-ban;

g) *orvosra jellemző eltérés százalék mérőszáma* (*BSúly*): az első ATC-hez tartozó kiváltott mennyiség ($m_{ATC\ 1}$) és az ugyanahhoz az ATC-hez tartozó eltérés ($e_{ATC\ 1}$) szorzata – hozzáadva a következő ATC-hez tartozó kiváltott mennyiség ($m_{ATC\ 2}$) és az ugyanahhoz az ATC-hez tartozó eltérés szorzatához ($e_{ATC\ 2}$) – ezt ismételve a mellékletben meghatározott ATC-k esetén, majd az így kapott összeget elosztva az ATC-nkénti kiváltott mennyiségek (*m*) összegével:

$$BSúly = \frac{(m_{ATC\ 1} \cdot e_{ATC\ 1}) + (m_{ATC\ 2} \cdot e_{ATC\ 2}) + \dots + (m_{ATC\ n} \cdot e_{ATC\ n})}{m_{ATC\ 1} + m_{ATC\ 2} + \dots + m_{ATC\ n}}$$

h) *rendszeres eltérés*: amennyiben három egymást követő hónapban a kiváltott vények alapján az orvosra kiszámított BSúly magasabb, mint az országos átlag, azaz a BSúly nagyobb, mint nulla;

i) *visszatérítési mutató*: az az 1–10%-os mérték, mellyel az orvosra jellemző eltérés százalék mérőszámának megfelelő mértékben a kiutalásra kerülő teljesítménydíj/finanszírozási díj csökkentésre kerülhet.

(2) E rendelet alkalmazásában egyebekben az Ebtv. és a végrehajtásáról rendelkező 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet, valamint a Gyftv. fogalom meghatározásai az irányadók.

A minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ösztönzése

3. §

(1) Az OEP a Gyftv. 46. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint az e rendeletben meghatározott mutatók alapján az egészségügyi szolgáltatókkal kötött finanszírozási szerződésben rögzíti a 6. §-ban foglaltak alapján kiszámított visszatérítési kötelezettséget.

(2) A nem finanszírozott egészségügyi szolgáltatóval, orvossal kötött támogatással történő gyógyszerrendelésre jogosító szerződésben [Ebtv. 32. § (1) bekezdés] az OEP meghatározza a rendszeresen az országos átlagnál magasabb támogatási összeg utalványozása esetén a szerződés felbontásának feltételeit.

4. §

(1) Az OEP az azonos – e rendelet melléklete szerinti – terápiás gyógyszercsoportonként az orvosok által felírt és a betegek által kiváltott gyógyszerek alapján havonta megállapítja a gyógyszercsoportra jellemző, egy terápiás adagra jutó átlagos társadalombiztosítási támogatást. Az azonos terápiás gyógyszercsoport átlaga az országos átlag, ami a költséghatékony gyógyszerrendelés mutatója.

(2) Az OEP folyamatosan figyelemmel kíséri az orvosok gyógyszerrendelési szokását, és a MEP-eken keresztül a gyógyszer kiváltását követő második hónap 15. napjáig megküldi a vele szerződéses jogviszonyban álló orvosoknak és szolgáltatóknak a gyógyszerfelírásáról készült információt.

(3) Az OEP azonos terápiás gyógyszercsoportonként az országos átlagot a honlapján havonta, minden hónap 15. napjáig közlésezi.

5. §

(1) Az OEP terápiás gyógyszercsoportonként vizsgálja az orvos minőségi és hatékony gyógyszerrendelési mutatóját (orvos átlag), azaz, hogy az adott gyógyszer felírása alkalmával az orvos milyen mértékben alkalmazta az adott terápiás gyógyszercsoportba tartozó készítmények közül a terápiás adagra számított alacsonyabb támogatási értékű készítményeket.

(2) Amennyiben az adott havi azonos terápiás gyógyszercsoportba tartozó összes közfinanszírozott gyógyszer figyelembevételével megállapított átlag (orvos átlag) az országos átlagnál alacsonyabb (eltérés kisebb, mint nulla), az orvos gyógyszerrendelési gyakorlata megtakarító gyógyszerrendelésnek minősül.

(3) Az OEP havi rendszerességgel vizsgálja az országos átlagtól való eltéréseket (eltérés). Az orvos által felírt és a beteg által kiváltott mennyiséggel súlyozott átlagot tized százalék pontossággal (BSúly) kell megadni.

(4) A minőségi és hatékony gyógyszerrendelés értékelése során nem kerül figyelembevételre az az orvos aki:

a) éves szinten a mellékletben meghatározott ATC csoportokba tartozó, 200 dobozt meg nem haladó társadalombiztosítás által támogatott gyógyszert rendel,

b) éves szinten a mellékletben meghatározott ATC csoportokba tartozó gyógyszereket rendel, melyekre kifizetett társadalombiztosítási támogatás 200 000 Ft-ot nem haladja meg.

(5) A minőségi és hatékony gyógyszerrendelés értékelése során nem kerül figyelembevételre az a tétel, ahol:

a) negatív értékű mennyiséggel súlyozott átlag szerepel,

b) a gyógyszerrendelés társadalombiztosítási támogatás igénybevétele nélkül történt,

c) a vényen magisztrális készítményt rendeltek.

(6) Az OEP havonta írásban tájékoztatja a finanszírozott egészségügyi szolgáltatókon és a nem finanszírozott szolgáltatókon keresztül a gyógyszerrendelésre jogosult orvosokat a gyógyszerrendelési gyakorlatuk alakulásáról és a minőségi és hatékony gyógyszerrendelési rendszerben számított értékelésükről.

6. §

(1) Amennyiben az országos átlagtól való eltérések (eltérés) orvos által felírt és a betegek által kiváltott

mennyiséggel súlyozott átlaga nagyobb, mint nulla (BSúly nagyobb, mint nulla), az OEP a finanszírozási szerződésben foglaltak alapján az alábbi táblázatban megjelenített visszatérítési mutató szerint az orvosra (szolgáltatóra) 1–10% közötti, visszatérítési kötelezettséget ír elő az alábbiak szerint:

a) a háziorvosok esetében a kiutalásra kerülő teljesítménydíjat csökkenti,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó egészségügyi szolgáltatónál munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló – gyógyszerrendelésre jogosult – orvosok esetében az egészségügyi szolgáltatótól történik a visszavonás. Az intézményi finanszírozásból való visszavonás a szolgáltatónál gyógyszerrendelésre jogosító szerződéssel rendelkező orvosok minőségi és hatékony gyógyszerrendelési mutatójának számtani átlaga alapján történik azzal, hogy a megtakarító gyógyszerrendelést folytató [5. § (2) bekezdés] orvosok BSúlya nullával kerül figyelembevételre.

BSúly %-ban	Visszatérítési mutató %-ban
0–2	0
2,1–5	1
5,1–8	2
8,1–30	5
30,1–40	6
40,1–50	7
50,1–60	8
60,1–70	9
70–	10

(2) Azon orvosok, illetve szolgáltatók esetében, akik BSúlya rendszeresen 50% feletti sávba esik, az OEP tételes helyszíni ellenőrzést tart.

A minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ellenőrzése

7. §

(1) Az OEP a vényadatok feldolgozása során, valamint ellenőrzőhálózata útján ellenőrzi a gyógyszerrendelésre vonatkozó szabályok érvényesülését.

(2) Amennyiben az ellenőrzés során megállapítja, hogy

a) a fekvőbeteg-gyógyintézeti kezelést követően a zárójelentésben a gyógyszerterápiás javaslatot nem a hatóanyag és a hatáserősség, illetve a gyógyszerforma megjelölésével, hanem kizárólag egy konkrét gyógyszer megjelölésével adták meg,

b) a járóbeteg-szakellátás – ideértve a gondozóintézeti ellátást is – keretében a külön jogszabály szerinti „J” jelzésű gyógyszer első alkalommal történő rendelésére, illetve „SZ” jelzésű gyógyszer rendelésére a külön jogszabály szerint jogosító szakorvosi szakképesítés hiányában került sor,

c) a háziorvosi ellátás keretében „J” jelzésű gyógyszer rendelésére szakorvosi javaslat hiányában, illetve hat hónappal régebbi szakorvosi javaslat alapján került sor,

d) a gyógyszer rendelése során az orvos

da) eltért az Ebtv. 19. § (1) bekezdése szerinti terápiás eljárási rendben javasolt gyógyszerterápiától, illetve a Gyftv. 45. §-a (1) bekezdése szerinti számítógépes programnak az E. Alap számára legalacsonyabb anyagi terhet jelentő gyógyszerre tett ajánlásától, és ennek indokát az orvosi dokumentációban nem rögzítette,

db) a külön jogszabály szerinti helyettesíthetőség lehetőségeit nem egyeztetette a beteggel, illetve a beteget nem tájékoztatta az azonos hatóanyag tartalmú készítmények közül a beteg számára legalacsonyabb térítési díj ellenében hozzáférhető készítményekről,

e) a gyógyszer rendelésével egyidejűleg nem került rögzítésre a betegdokumentációban – ideértve a betegforgalmi adatok elektronikus formában való rögzítését is – a biztosítottra vonatkozó adatokon túl a rendelés kelte, jogcíme és a rendelt gyógyszer mennyisége, illetve a 30 napon túli mennyiség rendelése esetén annak indoka,

f) a rendelésre az orvosnak nem abban a jogviszonyában került sor, mint amelyet a vényen feltüntetett, illetve ha a háziorvos a beteg vizsgálatát a betegforgalmi napló adatai szerint igazolni nem tudja, illetve ha a szakorvos a beteg vizsgálatát a betegforgalmi napló adatai szerint a rendelés időpontjában igazolni nem tudja,

g) a kiemelt és az emelt, indikációhoz kötött támogatással történő rendelésre jogosító betegség hiányában történt rendelés, vagy az orvos e jogcímen történő rendelésre nem jogosító jogviszonya keretében rendelt kiemelt vagy emelt, indikációhoz kötött támogatású gyógyszert,

h) a vények keltezési dátumát megelőző 30 napon – krónikus betegek esetén 90 napon – belül nem történt orvos-beteg találkozás, a MEP soron kívül tájékoztatja a tapasztalt hiányosságokról az orvost, illetve az egészségügyi szolgáltatót, valamint az Ebtv. 36. §-a szerint szakfelügyeleti ellenőrzést végez.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti ellenőrzés során megállapítja a jogszabálysértés tényét, a jogosulatlanul rendelt társadalombiztosítási támogatás összegét az Ebtv. 37. § (3) és (8)–(9) bekezdése szerint megtérítteti. Amennyiben a jogszabálysértő gyógyszerrendelés mértéke a külön jogszabályban meghatározott összeget meghaladja, a MEP a támogatással történő gyógyszerrendelésre jogosító szerződést az Ebtv. 37. § (4) és (5) bekezdése alapján felfüggeszti, illetve felmondja.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba azzal, hogy a visszatérítési kötelezettséget megállapító 6. §-ban foglalt rendelkezéseket az OEP első alkalommal – a 2007. utolsó negyedévében kiállított és kiváltott vények esetében – 2008. január 1-jétől alkalmazza.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 17/2007. (II. 13.) Korm. rendelethez

Az országos átlag és az orvos átlag számítása során figyelembe veendő ATC csoportok

ATC kód	Megnevezés
A02BA	H ₂ -receptor antagonisták
A02BC	Protonpumpa inhibitorok
A10BB	Sulfonamidok, carbamid-származékok
B01AB	Heparin csoport
B01AC	Thrombocyt-aggregatio gátlók, kivéve heparin
C01DA	Szerves nitrátok
C01EB	Egyéb szívgyógyszerek
C02AC	Imidazoline receptor agonisták
C02CA	Alfa-adrenerg receptorblockolók
C07AB	Szelektív beta-receptor blockolók önmagukban
C07AG	Alfa- és beta-adrenerg receptorblockolók
C08CA	Dihidropiridin-származékok
C09AA	ACE-inhibitorok önmagukban
C09BA	ACE-inhibitorok és diureticumok
C09CA	Angiotensin II antagonisták önmagukban
C09DA	Angiotensin II antagonisták és diureticumok
C10AA	HMG CoA reductase inhibitorok
J01CR	Penicillinek kombinációi, beleértve a beta-lactamase inhibitorokat
J01FA	Macrolidok
J01MA	Fluoroquinolonok
M01AB	Ecetsav-származékok és rokon vegyületek
M01AX	Egyéb nem szteroid gyulladásgátlók és reuma-ellenes szerek
M05BA	Bisphosponatok
N03AX	Egyéb antiepilepticumok
N05AH	Diazepinek, oxazepinek és thiazepinek
N05AX	Egyéb antipsychoticumok
N05BA	Benzodiazepin származékok
N06AB	Szelektív serotonin reuptake-gátlók
N06AX	Egyéb antidepresszánsok
N06BX	Egyéb psychostimulánsok
N07CA	Szédülés elleni készítmények
R03AK	Adrenerg szerek és obstructív légúti betegségekre ható egyéb szerek
R03BB	Anticholinergik
R06AE	Piperazine származékok
R06AX	Egyéb systemas antihistaminok

A Kormány tagjainak rendeletei

**Az egészségügyi miniszter,
a környezetvédelmi és vízügyi miniszter,
valamint az önkormányzati
és területfejlesztési miniszter
7/2007. (II. 13.) EüM–KvVM–ÖTM
együttes rendelete**

**a veszélyes anyagok és a veszélyes készítmények
tulajdonságainak vizsgálati módszereiről
és a vizsgálatok eredményeinek értékeléséről szóló
54/2003. (IX. 1.) ESZCSM–KvVM–BM együttes
rendelet módosításáról**

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény 34. §-a (4) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

A veszélyes anyagok és a veszélyes készítmények tulajdonságainak vizsgálati módszereiről és a vizsgálatok eredményeinek értékeléséről szóló 54/2003. (IX. 1.) ESZCSM–KvVM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kozmetikai termékek biztonságosságáról, gyártási, forgalmazási feltételeiről és közegészségügyi ellenőrzéséről szóló külön jogszabály követelményeinek való megfelelés érdekében az e rendelet melléklete szerinti módszereket kozmetikai termékek, illetve azok összetevői (összetevő-kombinációi) tekintetében is alkalmazni kell, amennyiben azok állatkísérletek kiváltására alkalmas alternatív módszernek minősülnek.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Molnár Lajos s. k.,
egészségügyi miniszter

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi
miniszter

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
önkormányzati és területfejlesztési miniszter

Az egészségügyi miniszter 8/2007. (II. 13.) EüM rendelete

**az egészségügyi miniszter által szabályozott, mérgező
termékek felhasználását igénylő szakmai
tevékenységek szakmai gyakorlaton alapuló
elismeréséről, és az egészségügyi gázmesteri
tevékenységről, valamint az egészségügyi gázmester
szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló
19/1997. (VII. 4.) NM rendelet módosításáról szóló
17/2005. (V. 19.) EüM rendelet módosításáról**

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 67. §-ának (6) bekezdésében, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. §-a (2) bekezdése d) pontjának da) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörben eljárva – a kereskedelemért felelős miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet előírásait kell alkalmazni az egészségügyi miniszter által szabályozott szakmai tevékenységek körében a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény (a továbbiakban: Elismerési tv.) 53/A. §-a szerinti, mérgező termék, anyag, illetve irtószer (a továbbiakban együtt: mérgező termék) felhasználását is magában foglaló – különösen az egészségügyi és a készlet-kártevők elleni védekezésre, a fertőtlenítés-sterilizálásra irányuló – szakmai tevékenységek (a továbbiakban: szakmai tevékenység) szakmai gyakorlaton alapuló elismerése során.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szakmai tevékenység szakmai gyakorlaton alapuló elismerését, illetve az ilyen tevékenység tekintetében a szakmai gyakorlatról, továbbá a tevékenység végzésére való jogosultságról szóló igazolás kiállítását az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal (a továbbiakban: EKH) végzi.

2. §

Az Elismerési tv. 53/A. §-ának alkalmazásában szabályozott szakmai tevékenységnek minősül az Országos Képzési Jegyzékről szóló 37/2003. (XII. 27.) OM rendelet alapján megszerezhető

a) egészségügyi kártevőirtó szakmunkás (OKJ-szám: 31500204),

b) egészségőr, fertőtlenítő (OKJ-szám: 33500202), illetve az 1995. évi OKJ szerint ennek megfelelő egészségőr, fertőtlenítő (OKJ-szám: 60 2 3249 14 9 0 03),

c) egészségügyi gázmester (kártévőirtó) (OKJ-szám: 51500201), illetve az 1995. évi OKJ szerint ennek megfelelő egészségügyi gázmester (rágcsáló és feregirtó) (OKJ-szám: 60 5 5353 14 9 0 04) szakképesítésekkel végezhető, az 1. számú melléklet szerinti szakmai tevékenység.

3. §

(1) Az Elismerési tv. 53/A. §-a szerinti feltételek teljesülése esetén az EKH – kérelemre – az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában mérgező termék felhasználását igénylő, jogszerűen folytatott szakmai tevékenységet elismeri. Az elismerés a Magyarországon külön jogszabály szerint a 2. § szerinti szakképesítéssel végezhető valamennyi tevékenység, illetve – az elismerés tartalmától függően – kizárólag egyes résztevékenységek végzésére jogosít.

(2) Ha külön jogszabály mérgező termék felhasználását igénylő, szabályozott szakmai tevékenység végzésére szakképesítés (bizonyítvány) megszerzése alapján jogosultak számára továbbképzési kötelezettséget ír elő, e továbbképzési kötelezettségnek a szakmai gyakorlat (1) bekezdés szerinti elismerése alapján tevékenységvégzésre jogosultak is kötelesek eleget tenni.

4. §

(1) Az EKH részére a 2. számú melléklet szerinti nyomtatványon benyújtott, a szakmai gyakorlaton alapuló elismerés iránti kérelemhez az alábbi dokumentumokat kell csatolni:

- a) a kérelmező személyazonosságát igazoló okirat – 3 hónapnál nem régebbi – hiteles másolatát;
- b) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában arra kijelölt hatóság, illetve szerv – 2 évnél nem régebbi – igazolását vagy annak hiteles másolatát arról, hogy az adott államban a kérelmező mérgező termék felhasználását igénylő szakmai tevékenységet jogszerűen végzett az igazolásban feltüntetett időtartamban, továbbá az igazolás magyar nyelvű hiteles fordítását;
- c) az Elismerési tv. 64. §-a szerinti eljárási díj, valamint – a kérelmező által előlegezett – egyéb eljárási költség megfizetéséről szóló igazolást.

Az a)–c) pontban foglaltakon túlmenően a kérelmező mindazon iratokat csatolhatja kérelméhez, amelyek megítélése szerint a határozat kiadásához szükséges további tényeket, adatokat igazolnak.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti tevékenységvégzési igazolás másolatát az azt kiállító hatóság, illetve szerv is hitelesítheti.

(3) Amennyiben a szakmai gyakorlat alapján elismertetni kívánt tevékenység külön jogszabály¹ szerinti, nagyon

mérgező termékek felhasználását is igényli, az (1) bekezdés b) pontja szerinti igazolásnak tartalmaznia kell a kérelmező által a más tagállamban korábban végzett szakmai tevékenységek megnevezését, és az azok során jogszerűen felhasznált mérgező termékek körét.

5. §

(1) Amennyiben a kérelmező által benyújtott, a 4. § szerinti okiratok, illetve igazolások valódisága, hitelessége tekintetében kétség merül fel, az EKH megkeresi az okirat, igazolás kiállítására jogosult hatóságot vagy intézményt, amelyről a kérelmezőt egyidejűleg értesíti.

(2) Az Elismerési tv. 9. §-a szerinti eljárási határidőbe az (1) bekezdés szerinti időtartam – legfeljebb azonban három hónap – nem számít be.

(3) Amennyiben a megkeresett hatóság, illetve intézmény a megkeresésnek három hónapon belül nem tesz eleget, az EKH a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

6. §

(1) Az EKH a szakmai gyakorlaton alapuló elismerési eljárás során az elismerhetőség, illetve annak feltételei kérdésében – szükség szerint – szakértő igénybevételével határoz. A szakértő kirendeléséről szóló végzésében az EKH megjelöli az elismerés feltételeivel összefüggő konkrét szakkérdést, valamint a szakvélemény elkészítésére határidőt tűz, és – amennyiben a szakvélemény elkészítése hosszabb időt vesz igénybe – az eljárást a szakvélemény megérkezéséig felfüggeszti.

(2) Az EKH az (1) bekezdésben foglaltak szerinti szakértőként

- a) az Országos Tisztifőorvosi Hivatalt,
 - b) az egészségügyi miniszter által kiadott Országos Szakmai Szakértői Jegyzéken szereplő szakértőt,
 - c) a 2. § szerinti szakképesítés tekintetében képzésre jogosult, felnőttképzésre akkreditált oktatási intézményt,
 - d) a mérgező termékekkel Magyarországon a 2. § szerinti szakképesítés alapján szakmai tevékenységet végzők szakmai szervezetét
- rendelheti ki.

(3) A szakértő – az Elismerési tv. szerinti feltételek fennállása tekintetében, az (1) bekezdés szerinti kirendelés keretei között – megvizsgálja a szakmai tevékenységgel, a tevékenység végzésének idejével, a betöltött munkakörrel, valamint a szakmai tevékenységhez felhasznált mérgező termékekkel összefüggő körülményeket, továbbá a szakmai gyakorlattal összefüggő minden egyéb ismert, az elismerés szempontjából lényeges körülményt.

¹ A mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai tevékenységek szakmai gyakorlaton alapuló elismerése szempontjából nagyon mérgezőnek minősülő termékekről, illetve irtószerekről szóló EüM–FVM–KvVM együttes rendelet.

(4) Az EKH a szakértő részére a szakvélemény elkészítéséért – szakvéleményenként – az annak megrendelésekor irányadó köztisztviselői illetményalap 15%-ának megfelelő összegű szakértői díjat fizet.

7. §

(1) Az EKH a tevékenység szakmai gyakorlaton alapuló elismerésére irányuló kérelemről határozattal dönt.

(2) Az EKH az elismerés tárgyában hozott határozatot öt példányban, magyar nyelven állítja ki, és egy-egy példányát megküldi

- a) az Országos Tisztifőorvosi Hivatalnak;
- b) a 6. § (1) bekezdése szerint kirendelt szakértőnek;
- c) az adott szakma tekintetében az országos működési nyilvántartást vezető szervnek.

(3) Az EKH kérelemre az elismerés tárgyában hozott határozatot – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 10. §-ának (2) bekezdésében foglaltakon túl – bármely ügyfél számára az általa kért nyelven is kiállíthatja; ebben az esetben a fordítás díja a kérelmezőt terheli.

(4) A szakmai gyakorlaton alapuló elismerésre irányuló eljárásért a kérelmező – az Elismerési tv. 64. §-ában foglaltaknak megfelelő összegű – eljárási díjat köteles fizetni, amelyet az EKH 10032000-00285788 számú számlájára kell megfizetni.

8. §

(1) Az EKH megkeresi a külföldi szakmai tevékenység végzési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát annak megállapítása érdekében, hogy az érintett személy nem áll a tevékenység végzésével összefüggésben bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen kiszabott büntetés hatálya alatt, amennyiben az elismerési eljárás során, illetve azt követően az EKH tudomására jut ilyen büntetés(ek) fennállta, ha az ezt valószínűsítő információ az előzetes iratbeszerzéskor még nem állt rendelkezésre.

(2) Az Elismerési tv. 9. §-a szerinti elintézési határidőbe az (1) bekezdés szerinti megkeresés időtartama nem számít be. Amennyiben a megkeresett, a küldő vagy származási állam illetékes hatósága három hónapon belül nem tájékoztatja az EKH-t a megkeresésében foglaltakról, az EKH az eljárást folytatja.

(3) Az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben a külföldi oklevelek és bizonyítványok elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény, illetve a Ket. rendelkezései az irányadók.

9. §

(1) Az EKH az Elismerési tv. XI. fejezete szerint mérgező termékek kereskedelmére, forgalmazására vagy felhasználására vonatkozó szakmai gyakorlatról vagy jogsultságról szóló igazolást állít ki a kérelmező Magyarországon folytatott szakmai tevékenységéről, illetve arról, hogy a kérelmező nem áll bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen kiszabott, mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai tevékenység végzését kizáró vagy korlátozó büntetés, intézkedés hatálya alatt.

(2) Az EKH az (1) bekezdés szerinti hatósági bizonyítványt – szükség szerint – a 6. § (2) bekezdése szerinti szakértő véleményének figyelembevételével állítja ki, a szakértő tekintetében az eljárásra a 6. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(3) Az EKH az (1) bekezdés alapján a hatósági bizonyítványt a 3. számú melléklet szerinti formanyomtatványon benyújtott kérelem beérkezését követő 30 napon belül állítja ki.

(4) Az EKH a feladatkörében igazolja az általa ismert és külön jogszabály szerint kiadható adatok alapján mindazon tényeket, amelyeket a szakmai tevékenységét külföldön elismertetni kívánó személy magyarországi tevékenységével összefüggésben az ügyfél kérelmében vagy az eljáró külföldi hatóság a megkeresésében kér.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés szerint igazolt szakmai tevékenység külön jogszabály szerinti, nagyon mérgező termék felhasználását is igényli, az (1) bekezdés szerinti igazolásban a tevékenységgel együtt meg kell nevezni azt a terméket, illetve azokat a termékeket, amelyek használatára a kérelmező Magyarországon jogosult.

10. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet a toxikus termékekkel kapcsolatos tevékenységekre, kereskedelemre és forgalmazásra vonatkozó átmeneti intézkedésekre, és az ilyen termékek hivatásszerű használatával, beleértve a közvetítők tevékenységeit is, kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 1974. június 4-i 74/556/EGK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

11. §

(1) Az egészségügyi gázmesteri tevékenységről, valamint az egészségügyi gázmester szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 19/1997. (VII. 4.) NM rendelet módosításáról szóló 17/2005. (V. 19.) EüM rendelet

(a továbbiakban: R.) 1. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet alapján – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – egészségügyi gázmesteri tevékenységet csak az folytathat, aki az egészségügyi gázmester szakmai és vizsgakövetelményeinek kiadásáról szóló 19/1997. (VII. 4.) NM rendeletben (a továbbiakban: NM Rendelet) meghatározott egészségügyi gázmester (kártévőirtó) szakképesítéssel rendelkezik, és az NM Rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében előírt továbbképzési kötelezettségének eleget tett.

(3) Az egészségügyi gázmester (kártévőirtó) szakképesítés megszerzéséről a szakképző intézmény, továbbá az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenység szakmai gyakorlaton alapuló elismeréséről az Egészségügyi és Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal értesíti az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) Közép-magyarországi Regionális Intézetét (a továbbiakban: Intézet).”

(2) Az R. 1. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően egészségügyi gázmesteri tevékenységet, illetve résztvéteket végezhet a határozatban foglaltak szerint az Európai Gazdasági Térség állampolgára, ha szakmai gyakorlatát az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai tevékenységként elismerte.”

12. §

Az R. 5. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az R. 5. §-a eredeti szövegének számozása (1) bekezdésre módosul:

„Ez a rendelet a toxikus termékekkel kapcsolatos tevékenységekre, kereskedelemre és forgalmazásra vonatkozó átmeneti intézkedésekre, és az ilyen termékek hivatásszerű használatával, beleértve a közvetítők tevékenységeit is, kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 1974. június 4-i 74/556/EGK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

Dr. Molnár Lajos s. k.,
egészségügyi miniszter

1. számú melléklet a 8/2007. (II. 13.) EüM rendelethez

Szabályozott szakmai tevékenységek

1. Egészségügyi gázmesteri szakképesítéssel véggezhető tevékenységek:

a) a biocid termékek előállításának és forgalomba hozatalának feltételeiről szóló 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM–KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: biocid rendelet) 8. számú mellékletének 2. pontjában meghatározott I. forgalmazási kategóriába tartozó irtószereknek

aa) a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 36. §-ának (2) bekezdésében felsorolt kártevők irtására történő felhasználása, ideértve a társas vállalkozás keretében végzett egészségügyi kártévőirtó tevékenység szakmai irányítását is,

ab) külön jogszabályokban meghatározottak szerinti beszerzése, szállítása és tárolása;

b) lakott területet érintő szervezett egészségügyi kártévőirtás szakmai irányítása;

c) a növényvédelmi tevékenységről szóló 5/2001. (I. 16.) FVM rendelet

ca) 16. §-ának (5) bekezdése szerint növényvédő szerek beszerzése és külön jogszabály szerinti felhasználása,

cb) 30. §-ának (2) bekezdése alapján növényvédő szerrel történő gázosítás végrehajtása;

d) etilén-oxid gáz felhasználása (a gázpatronos asztali sterilizátorok üzemeltetésének kivételével).

2. A II. forgalmazási kategóriába tartozó irtószerek vásárlása, forgalmazása, felhasználása a biocid termékek előállításának és forgalomba hozatalának feltételeiről szóló 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM–KvVM együttes rendelet szerint.

3. Állati kártevők, rágcsálók és rovarok irtása élelmiszer-előállító és -forgalmazó helyeken az élelmiszerek előállításának és forgalmazásának élelmiszer-higiéniai feltételeiről szóló 90/2003. (VII. 30.) FVM–ESZCSM együttes rendelet szerint.

2. számú melléklet a 8/2007. (II. 13.) EüM rendelethez**KÉRELEM**

Kérem, hogy mérgező termékek felhasználását igénylő szakmai gyakorlatom ezen kérelemben, valamint a mellékelt okiratokban és igazolásokban foglaltak alapján elismerésre kerüljön.

Családi név	
Utónév	
Születési név	
Nem	
Állampolgárság	
Születési hely	
Születési idő	
Anyja születési neve	
Személyi igazolvány vagy útlevél száma	
Lakóhely	
Tartózkodási hely	
Levelezési cím	
Munkahelyi vagy otthoni telefonszám	
Mobiltelefon-szám	
E-mail cím	
Munkáltató neve (amennyiben önfoglalkoztató, ezt kérjük feltüntetni)	
Munkáltató címe, vagy az önfoglalkoztató kérelmező székhelye	
Jelenlegi munkahelyi beosztása	
Munkáltató/munkáltató szerv vezetőjének neve, beosztása és elérhetősége	

Az elismertetni kívánt szakmai tevékenység	
1. megnevezése	1.
a) eredeti nyelven	a)
b) magyarul	b)
2. végzésének helye (intézmény, munkáltató megnevezése, címe)	2.
3. időtartama (év)	3.
Nyelvismeret	1. 2. 3. 4.
Előző munkahelye(i) az elmúlt 6 év során	1. 2. 3. 4.
Előző tartózkodási helye(i) (országok) az elmúlt 6 év során	1. 2. 3. 4.

A kérelemhez csatolt okiratok felsorolása	1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
Egyéb megjegyzés (pl. továbbképzések)	

Az eljárás során keletkezett okiratokat az alábbi módon kívánom átvenni:

- a) személyesen
- b) postai úton
- c) meghatalmazott útján

Kijelentem, hogy a kérelemben feltüntetett adatok a valóságnak megfelelnek.

Kelt:

.....
aláírás

3. számú melléklet a 8/2007. (II. 13.) EüM rendelethez

KÉRELEM

Alulírott (név) kérem, hogy mérgező termékek, anyagok, irtószerek felhasználását igénylő, illetve kártevőirtásra irányuló szakmai gyakorlatom-i (ország neve) elismertetése céljából részemre a következő hatósági bizonyítványokat kiállítani szíveskedjék. (Kérjük, hogy X-szel jelölje a kért hatósági bizonyítványokat!)

- ☐ Szerzett jogot tanúsító hatósági bizonyítvány
- ☐ Jó hírnevet tanúsító hatósági bizonyítvány
- ☐ Tevékenységvégezési jogosultságot tanúsító hatósági bizonyítvány
- ☐ Egyéb:

Kérelmező személyes adatai (Kérjük nyomtatott nagybetűkkel kitölteni!):

Név:
Születési név:
Anyja neve:
Születési hely, idő:
Lakcím:
Levelezési cím (amennyiben eltér):
Telefon:
E-mail:
Működési nyilvántartási szám:

Kérelmemhez az alábbi dokumentumokat csatolom (Kérjük X-szel jelölni!):

- ☐ Útleve/l/személyi igazolvány másolata
- ☐ Bizonyítvány/oklevél másolata
- ☐ Bizonyítvány/oklevél hiteles másolata
- ☐ Eljárási díj megfizetését igazoló csekkszelvény/átutalási bizonylat

- ☐ Eredeti, 3 hónapnál nem régebbi munkáltatói igazolás
☐ Hatósági erkölcsi bizonyítvány
☐ Egyéb:

A hatósági bizonyítványokat a következő módon szeretném megkapni (Kérjük X-szel jelölni!):

- ☐ Személyesen
☐ Postai úton
☐ Meghatalmazott veszi át helyettem (meghatalmazás külön csatolandó)

Egyéb kérés, megjegyzés:

Kelt:

.....
kérelmező aláírása

A honvédelmi miniszter 4/2007. (II. 13.) HM rendelete

a honvédségi közúti járművek üzemben tartásáról szóló 7/1991. (X. 16.) HM rendelet módosításáról

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 2. §-ának (4) bekezdésében, valamint a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 26. §-ának (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a közlekedésért felelős miniszterrel egyetértésben – a honvédségi közúti járművek üzemben tartásáról szóló 7/1991. (X. 16.) HM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet hatálya – a 13/A. §-ban meghatározott eltérésekkel – kiterjed a katonai nemzetbiztonsági szolgálatokra is.”

2. §

Az R. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A honvédségi jármű rendeltetésének és igénybevételi jellegének megváltoztatását – indokolt esetben – az MH logisztikai tevékenységért felelős szerv gépjárműtechnikai ügyekben illetékes szervezetének vezetője (a továbbiakban: illetékes szolgálatfőnök) engedélyezheti.”

3. §

Az R. 7. §-ának (6)–(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A lakás és a munkahely közötti utazással kapcsolatos személygépkocsi-használatot a honvédelmért felelős miniszter engedélyezi.

(7) A korlátozott személyes személygépkocsi-használatot a honvédelmért felelős miniszter engedélyezi.”

4. §

Az R. 12. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § A honvédségi járművek üzemben tartásával, nyilvántartásával, menetokmányaival, használatával, ellenőrzésével, a költségtérítés elszámolásával, továbbá a bekövetkezett balesetek helyszínelésével, kivizsgálásával és jelentésével kapcsolatos részletes előírásokat az illetékes szakállamtitkár és a HM Honvéd Vezérkar főnöke együttesen határozza meg.”

5. §

Az R. 13/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„13/A. § (1) E rendeletet a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok által üzemeltetett (igénybe vett) közúti gépjárművekre a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a 2. §-ban, a 7. § (1), (2), (3) és (4) bekezdéseiben meghatározott engedélyezési hatásköröket az érintett katonai nemzetbiztonsági szolgálati főigazgatója, a főigazgatók vonatkozásában pedig a honvédelmért felelős miniszter gyakorolja,

b) a 8. § (5) bekezdése szerinti – a munkáltatót terhelő – adófizetési kötelezettség a katonai nemzetbiztonsági szolgálatot terheli,

c) a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok által üzemeltetett (igénybe vett) közúti gépjárművek szolgálati célból történő országhatáron túli használata engedélyezésénél – a 9. § (2) bekezdésben meghatározottaktól eltérően – elsődlegesen a nemzetbiztonsági érdek az irányadó,

d) a 7. § (7) bekezdés szerinti korlátozott személyes személygépkocsi-használat nem engedélyezett – ide nem értve a főigazgatókat és helyetteseiket – a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok állománya, valamint az általuk üzemeltetett közúti gépjárművek vonatkozásában.”

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg a honvédségi közúti járművek üzemeltetéséről szóló 7/1991. (X. 16.) HM rendelet módosításáról szóló 2/2004. (I. 28.) HM rendelet 5. §-a és 6. §-a hatályát veszti.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

A honvédelmi miniszter 5/2007. (II. 13.) HM rendelete

a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok szolgálati gépjárművei forgalomba helyezése előtti és időszakos műszaki vizsgálatával, környezetvédelmi felülvizsgálatával, valamint a gépjárművek hatósági engedéllyel és jelzéssel történő ellátásával kapcsolatos külön szabályokról szóló 5/1998. (III. 6.) HM rendelet módosításáról

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXCV. törvény 11. §-a (1) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 2. §-ának (4) bekezdésére, továbbá a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 1. §-ának (3) bekezdésére, a közúti járművek forgalomba helyezésének, forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 1. §-ának (3) bekezdésére, a gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet 1. §-ának (2) bekezdésére, valamint a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló

35/2000. (XI. 30.) BM rendeletre figyelemmel – a gazdasági és közlekedési miniszterrel, az igazságügyi és rendészeti miniszterrel, valamint a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A katonai nemzetbiztonsági szolgálatok szolgálati gépjárművei forgalomba helyezése előtti és időszakos műszaki vizsgálatával, környezetvédelmi felülvizsgálatával, valamint a gépjárművek hatósági engedéllyel és jelzéssel történő ellátásával kapcsolatos külön szabályokról szóló 5/1998. (III. 6.) HM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szolgálati gépjárműnek rendelkezni kell a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala által kiadott típusbizonyítvánnyal, általános vagy sorozat forgalomba helyezési engedéllyel, illetve a Nemzeti Közlekedési Hatóság regionális igazgatósága által kiadott egyedi forgalomba helyezési összeépítési vagy átalakítási engedéllyel.”

2. §

Az R. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A KFH a környezetvédelmi felülvizsgálaton megfelelt gépjárművek számára a gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet 8. számú mellékletében előírt tartalommal igazolólapot állít ki, azt érvényesíti, illetőleg érvényességét korlátozza.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az R. 2. §-ában „a gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 18/1991. (XII. 18.) KHVM rendelet” szövegrész helyébe „a gépkocsik környezetvédelmi felülvizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló 7/2002. (VI. 29.) GKM–BM–KvVM együttes rendelet” szövegrész, 8. §-ában „a 11/1996. (V. 10.) BM rendelet” szövegrész helyébe „a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló 33/2000. (XI. 29.) BM rendelet” szövegrész lép.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

**Az oktatási és kulturális miniszter
5/2007. (II. 13.) OKM
rendelete**

**a helyi önkormányzatok részére a hivatásos
önkormányzati zenekarok és énekkarok működésére
adható támogatások igénybevételeinek rendjéről**

Az oktatási és kulturális miniszter feladat- és hatásköréről szóló 167/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának d) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 5. számú melléklete 8. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet hatálya a hivatásos önkormányzati zenekart és énekkart fenntartó vagy hivatásos önkormányzati zenekart és énekkart támogató helyi önkormányzatokra terjed ki.

(2) E rendelet alkalmazásában hivatásos önkormányzati zenekar és énekkar (a továbbiakban együtt: együttes) a helyi önkormányzat által létrehozott és fenntartott költségvetési szervként működő együttes, továbbá a helyi önkormányzat által alapított és kizárólagos tulajdonában lévő, és a helyi önkormányzattal közhasznú megállapodást kötött közhasznú társasági formában működő szervezet, valamint az olyan önálló jogi személyiségű hivatásos együttes, amellyel vagy amelynek fenntartójával annak működtetésére a helyi önkormányzat 2006. szeptember 1-je előtt megkötött, hosszú távú – legalább 5 éves – közszolgáltatási szerződéssel rendelkezik.

2. §

Az 1. § (2) bekezdésében meghatározott együttesek közül az részesülhet a támogatásból

a) amelynek alaptevékenysége komolyzenei művek előadása,

b) amely többségében felsőfokú szakirányú végzettséggel rendelkező tagjait a fenntartó által vagy a közhasznú megállapodásban, illetve a közszolgáltatási szerződésben megállapított – az alaptevékenység ellátásához szükséges, a szakmai normáknak megfelelő létszámban – tartós, legalább 1 éves munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban foglalkoztatja, és

c) amely az alaptevékenység ellátásához szükséges, megfelelő tárgyi feltételekkel, valamint önálló művészeti és adminisztratív vezetéssel rendelkezik.

3. §

A központi költségvetés által az együttesek működési kiadásaira a 2007. évre előirányzott 1010 millió Ft-ot

az érintett helyi önkormányzatok olyan célok megvalósításához igényelhetik, amelyek elősegítik a hivatásos együttesek művészi színvonalának emelését és javítják azok tevékenységének feltételeit.

4. §

(1) A 3. §-ban meghatározott összegből a helyi önkormányzatok igénybejelentés alapján részesülhetnek támogatásban.

(2) A támogatás mértékét a helyi önkormányzatok által szolgáltatott adatok, valamint az együttesnek a központi költségvetésből juttatott egyéb bevétele figyelembevételével az Oktatási és Kulturális Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) illetékes szakmai területe, valamint a reprezentatív szakmai és érdek-képviselői szervek által delegált tagokból álló szakmai bizottság javaslata alapján az oktatási és kulturális miniszter (a továbbiakban: miniszter) állapítja meg. A szakmai bizottság tagjait a miniszter kéri fel.

5. §

(1) A támogatás igényléséhez az érintett helyi önkormányzatoknak az alábbi dokumentumokat és adatokat kell megküldeniük:

a) az igénylő neve, székhelye (címe), telefon- és telefaxszáma, valamint elektronikus elérhetősége;

b) az igényelt támogatásból megvalósítani tervezett tevékenységek, feladatok ütemezése, és azok költségigényének részletes ismertetése költségnemenkénti bontásban;

c) a helyi önkormányzat által fenntartott vagy támogatott együttes javára az önkormányzati költségvetési rendeletben meghatározott – a beruházási és felújítási előirányzatokkal csökkentett – önkormányzati hozzájárulás összegéről szóló kimutatás együttesenkénti bontásban;

d) az együttes alapító okirata vagy a közhasznú, illetve a közszolgáltatási szerződés;

e) a melléklet szerinti adatlap az együttes által kitöltve és a helyi önkormányzat által ellenjegyezve;

f) a 2006-ban elnyert támogatás felhasználásáról szóló, az együttesnek a helyi önkormányzathoz benyújtott szakmai beszámolója.

(2) Az igénybejelentéshez csatolni kell az igénylő aláírt nyilatkozatát:

a) az igénybejelentésben foglalt adatok, információk, dokumentációk helytállóságáról,

b) a rendezett munkaügyi kapcsolatokról,

c) arról, hogy a megvalósítani tervezett feladat vonatkozásában más pályázaton részt vett-e, illetve milyen más állami és egyéb támogatást vesz igénybe,

d) arról, hogy nincs 60 napon túli köztartozása.

(3) Nem nyújtható támogatás olyan igénylő részére, aki

a) a támogatás iránti igénybejelentésében valótlan vagy megtévesztő adatokat szolgáltatott,

b) e rendelet kihirdetését megelőző 5 évben az államháztartás bármely alrendszeréből folyósított támogatást a támogatási szerződésben megjelölt céltól részben vagy egészben eltérő célra használta fel, vagy azzal nem számolt el,

c) nem tett eleget valamely, az elbírálást érintő jogszabályi kötelezettségének.

6. §

A helyi önkormányzatok a támogatást a Magyar Államkincstár illetékes Területi Igazgatóságai, valamint a Fővárosi és Pest megyei Regionális Igazgatóság (a továbbiakban: Igazgatóság) útján igénylik 2007. március 15-ig. Az Igazgatóság az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. § (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálja a támogatási igényt, és legkésőbb március 26-ig véleményével együtt továbbítja a minisztériumnak. Az Igazgatóság a helyi önkormányzatok számára a hiányok pótlására legfeljebb nyolcnapos határidőt ad.

7. §

(1) A döntést a minisztérium közzéteszi a honlapján és a tárgyév április 13-áig értesíti a támogatásban részesült helyi önkormányzatokat, ezzel egyidejűleg az érintett önkormányzatok és a részükre jóváhagyott támogatási összeg jegyzékét utalványozás céljából megküldi az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumnak.

(2) A megítélt támogatást egy összegben a Magyar Államkincstár folyósítja április 26-áig a helyi önkormányzatok költségvetési elszámolási számlájára.

8. §

(1) A helyi önkormányzat a támogatás rendeltetésszerű felhasználásáról a tárgyévben december 31-i határral,

a mindenkori zárszámadás keretében és rendje szerint köteles elszámolni. A támogatásnak a tárgyév december 31-én feladattal terhelt maradványával a tárgyévet követő év június 30-ig kell elszámolni.

(2) Amennyiben a helyi önkormányzat a támogatást vagy annak egy részét jogtalanul vette igénybe, azt nem a megjelölt feladatra használta fel, vagy a támogatások igényléséhez valótlan adatot szolgáltatott, a támogatást a központi költségvetés javára köteles visszafizetni. A jogtalanul igénybe vett összeg után a helyi önkormányzat a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot fizet a jogtalan igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

(3) A támogatások igénybevételének és az elszámolás szabályszerűségének vizsgálatát az Igazgatóságok végzik.

(4) A támogatások felhasználását – az erre külön jogszabályban meghatározott szerveken túlmenően – alkalmanként, helyszíni ellenőrzés keretében a minisztérium is ellenőrizheti.

(5) Ha a helyi önkormányzat a költségvetési rendeletben e célra saját forrásból tervezett támogatását csökkenti, az eredeti előirányzat és a ténylegesen teljesített saját támogatás után számított zenekari, énekkari működtetési támogatás különbözetére nem jogosult, köteles azt a központi költségvetésnek visszautalni.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekarok működésére adható támogatások igénybevételének rendjéről szóló 4/2006. (II. 8.) NKÖM rendelet.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

A)

Adatlap önkormányzatok által fenntartott/támogatott hivatásos zenekarok számára

1.	Az együttesben állandó művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
2.	Az együttesben részmunkaidőben művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
3.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek száma (pl. számlaadók)	
4.	Szakirányú felsőfokú végzettséggel rendelkező, művészeti munkakörben foglalkoztatott művészek száma	
5.	Az együttes művészi munkaköreiben foglalkoztatott összes művész száma	
6.	Az együttesben állandó nem művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
7.	Az együttesben részmunkaidőben nem művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)		
8.	Az együttes összes fellépésének számán belül a belföldi nagyzenekari hangversenyek száma	
9.	–	
10.	Az együttes összes nagyzenekari fellépésének számán belül az ifjúsági hangversenyek száma	
11.	A székhelyen kívüli belföldi hangversenyek száma	
12.	A külföldi nagyzenekari hangversenyek száma	
13.	Az együttes nevét viselő kisebb formációk fellépéseinek száma	
14.	Az együttes színházi szolgálatainak száma	
15.	Becsült nézőszám belföldön az előző naptári évben	
16.	Becsült nézőszám külföldön az előző naptári évben	
17.	Az előző naptári évben az együttes által a három leggyakrabban használt belföldi hangversenyterem megnevezése és férőhelyeinek száma	
18.	1.	
19.	2.	
20.	3.	
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)		
21.	Hang- és képfelvételek (CD, DVD, tv-, rádiófelvételek és élő sugárzás) száma	
22.	Hangversenyen előadásra kerülő magyar művek száma	
23.	Hangversenyen előadásra kerülő kortárs magyar művek száma	
24.	Meghívott magyar vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek
25.		együttesek
26.	Meghívott külföldi vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek
27.		együttesek
Az együttesnél művészeti munkakört betöltő munkavállalók		
28.	(naptári) évi személyi kifizetésének átlaga: a teljes alkalmazotti művészeti létszámra (1. sor) jutó évi összes munkabér	
29.	a személyi alapbérek (alapilletmények) éves átlaga	
30.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek évi összjövedelme (az összes foglalkoztatottra jutó összeg az előző naptári évben)	
Az adott naptári évben (2007.)		
31.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg	
32.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva	
33.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg	
34.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva	
35.	Egyéb költségvetési forrás	

FIGYELEM! A kitöltendő cellába betűket és egyéb írásjeleket ne írnak. Minden számot a teljes helyi értékkel jelöljenek.

B)

Adatlap önkormányzatok által fenntartott/támogatott hivatásos kamarazenekarok számára

1.	Az együttesben állandó művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
2.	Az együttesben rész munkaidőben művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
3.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek száma (pl. számlaadók)	
4.	Szakirányú felsőfokú végzettséggel rendelkező, művészeti munkakörben foglalkoztatott művészek száma	
5.	Az együttes művészi munkakörében foglalkoztatott összes művész száma	
6.	Az együttesben állandó nem művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
7.	Az együttesben rész munkaidőben nem művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma	
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)		
8.	Az együttes összes fellépésének számán belül a belföldi nagyzenekari hangversenyek száma	
9.	-	
10.	Az együttes összes nagyzenekari fellépésének számán belül az ifjúsági hangversenyek száma	
11.	A székhelyen kívüli belföldi hangversenyek száma	
12.	A külföldi nagyzenekari hangversenyek száma	
13.	Az együttes nevét viselő kisebb formációk fellépéseinek száma	
14.	Az együttes színházi szolgálatának száma	
15.	Becsült nézőszám belföldön az előző naptári évben	
16.	Becsült nézőszám külföldön az előző naptári évben	
17.	Az előző naptári évben az együttes által a három leggyakrabban használt belföldi hangversenyterem megnevezése és férőhelyeinek száma	
18.	1.	
19.	2.	
20.	3.	
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)		
21.	Hang- és képfelvételek (CD, DVD, tv-, rádiófelvételek és élő sugárzás) száma	
22.	Hangversenyen előadásra kerülő magyar művek száma	
23.	Hangversenyen előadásra kerülő kortárs magyar művek száma	
24.	Meghívott magyar vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek
25.		együttesek
26.	Meghívott külföldi vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek
27.		együttesek
Az együttesnél művészeti munkakört betöltő munkavállalók		
28.	(naptári) évi személyi kifizetésének átlaga: a teljes alkalmazotti művészeti létszáma (1. sor) jutó évi összes munkabér	
29.	a személyi alapberek (alapilletmények) éves átlaga	
30.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek évi összjövedelme (az összes foglalkoztatottra jutó összeg az előző naptári évben)	
Az adott naptári évben (2007.)		
31.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg	
32.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva	
33.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg	
34.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva	
35.	Egyéb költségvetési forrás	

FIGYELEM! A kitöltendő cellába betűket és egyéb írásjeleket ne írjanak. Minden számot a teljes helyi értékkel jelöljenek.

C)

Adatlap önkormányzatok által fenntartott/támogatott hivatásos énekkarok számára

1.	Az együttesben állandó művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma		
2.	Az együttesben rész munkaidőben művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma		
3.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek száma (pl. számlaadók)		
4.	Szakirányú felsőfokú végzettséggel rendelkező, művészeti munkakörben foglalkoztatott művészek száma		
5.	Az együttes művészi munkakörében foglalkoztatott összes művész száma		
6.	Az együttesben állandó nem művészi munkakörben, munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma		
7.	Az együttesben rész munkaidőben nem művészi munkakörben munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottak száma		
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)			
8.	Az együttes összes fellépésének számán belül a belföldi „a cappella” hangversenyek száma		
9.	Az együttes összes fellépésének számán belül a belföldi oratórikus hangversenyek száma		
10.	Az együttes összes fellépésének számán belül az ifjúsági hangversenyek száma		
11.	A székhelyen kívüli belföldi hangversenyek száma		
12.	A külföldi hangversenyek száma		
13.	Az együttes nevét viselő kisebb formációk fellépéseinek száma		
14.	Az együttes színházi szolgálatainak száma		
15.	Becsült nézőszám belföldön az előző naptári évben		
16.	Becsült nézőszám külföldön az előző naptári évben		
17.	Az előző naptári évben az együttes által a három leggyakrabban használt belföldi hangversenyterem megnevezése és férőhelyeinek száma		
18.	1.		
19.	2.		
20.	3.		
Az adott hangversenyévadban (2006. szeptember 1-jétől 2007. augusztus 31-ig)			
21.	Hang- és képfelvételek (CD, DVD, tv-, rádiófelvételek és élő sugárzás) száma		
22.	Hangversenyen előadásra kerülő magyar művek száma		
23.	Hangversenyen előadásra kerülő kortárs magyar művek száma		
24.	Meghívott magyar vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek	
25.		együttesek	
26.	Meghívott külföldi vendégművészek fellépéseinek száma	szólisták, karmesterek	
27.		együttesek	
Az együttesnél művészeti munkakört betöltő munkavállalók			
28.	(naptári) évi személyi kifizetésének átlaga: a teljes alkalmazotti művészeti létszáma (1. sor) jutó évi összes munkabér		
29.	a személyi alapbérek (alapilletmények) éves átlaga		
30.	Az együttesben egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyban foglalkoztatott művészek évi összjövedelme (az összes foglalkoztatottra jutó összeg az előző naptári évben)		
Az adott naptári évben (2007.)			
31.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg		
32.	Az együttes fenntartására az önkormányzat által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva		
33.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg		
34.	Az együttes fenntartására a fenntartó (amennyiben az nem önkormányzat) által folyósított összeg növekménye/csökkenése az előző évihez viszonyítva		
35.	Egyéb költségvetési forrás		

FIGYELEM! A kitöltendő cellába betűket és egyéb írásjeleket ne írjanak. Minden számot a teljes helyi értékkel jelöljenek.

Az oktatási és kulturális miniszter

6/2007. (II. 13.) OKM

rendelete

a helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról

Az oktatási és kulturális miniszter feladat- és hatásköréről szóló 167/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának d) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: költségvetési törvény) 5. számú mellékletének 7. pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A támogatásban azon helyi önkormányzatok részesülhetnek, amelyek működési engedéllyel rendelkező muzeális intézményeket tartanak fenn.

(2) A támogatásra fordítható összeg a költségvetési törvény 5. számú mellékletének 7. pontjában megjelölt összeg 32%-a.

2. §

A támogatás az alábbi feladatokra igényelhető:

- a) állandó kiállítás előkészítése, létrehozása, teljes körű felújítása, illetve korszerűsítése,
- b) az állandó kiállításokhoz kapcsolódó infrastrukturális beruházások, műtárgy- és biztonságvédelmi fejlesztés,
- c) műemléki felújítást követő, az állandó kiállításához kapcsolódó szakmai fejlesztés.

3. §

(1) A helyi önkormányzat a támogatás iránti kérelmét március 30-ig juttatja el a Magyar Államkincstár illetékes Területi Igazgatóságaihoz, valamint a Fővárosi és Pest megyei Regionális Igazgatósághoz (a továbbiakban: Igazgatóság). Az Igazgatóság az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-a (3) bekezdésének megfelelően megvizsgálja a támogatási igényeket, és nem megfelelő, hiányos igény esetében legfeljebb 8 napos határidő kitűzésével hiánypótlásra szólítja fel a támogatás igénylőjét, majd legkésőbb a tárgyév április 16-ig véleményével együtt továbbítja az Oktatási és Kulturális Minisztériumnak (a továbbiakban: OKM).

(2) A kérelmet a *melléklet* szerinti adatlapon kell benyújtani.

(3) A kérelemhez csatolni kell a következő dokumentumokat:

- a) a múzeum alapfeladatával és arculatával összhangban lévő, a fenntartó helyi önkormányzat kulturális, tele-

pülésfejlesztési (megyei önkormányzat esetén az adott megyére vonatkozó területfejlesztési) és turisztikai koncepciójához illeszkedő fejlesztési programot,

b) a tervezett fejlesztés, a kiállítás hasznosításának várható eredményeit (közösségi, közművelődési és gazdasági hatások),

c) a kiállításra vonatkozó marketingtervet, valamint a fejlesztés ütemezett közművelődési és múzeumpedagógiai hasznosítási tervét,

d) feladatokra és költségnemekre lebontott részletes költségvetést az önrész feltüntetésével, valamint a pénzügyi ütemezést, beleértve a működtetés költségeit is,

e) a támogatás alapjául szolgáló saját forrás betervezését igazoló helyi önkormányzati költségvetési rendelet megfelelő fejezetének hiteles másolatát,

f) kiállítások létrehozása, felújítása, korszerűsítése esetén a kiállítás véglegesített és elfogadott szakmai forgatókönyvét és látványtervét, valamint a kiállítás műtárgyvédelmi szakvéleményét,

g) építési munkával járó fejlesztések esetén a jogerős építési engedélyt (ennek hiányában az elvi építési engedélyt) és az érintett ingatlanra vonatkozó, 30 napnál nem régebbi tulajdoni lapot, valamint a megvalósítandó építmény látványtervét,

h) a pályázó aláírt nyilatkozatát

ha) a pályázatban foglalt adatok, információk, dokumentációk helytállóságáról,

hb) annak tudomásulvételéről, hogy a támogatás kedvezményezettjének megnevezése, a támogatás tárgya, a támogatás összege nyilvánosságra hozható,

hc) a rendezett munkaügyi kapcsolatokról,

hd) arról, hogy nincsen 60 napon túli köztartozása,

he) arról, hogy a megvalósítani tervezett feladat vonatkozásában más pályázaton részt vett-e, illetve milyen más állami és egyéb támogatást vesz igénybe,

hf) arról, hogy a pályázat szabályszerűségének és a támogatás rendeltetésszerű felhasználásának jogszabályban meghatározott szervek által történő ellenőrzéséhez hozzájárul.

(4) Nem nyújtható támogatás olyan pályázó részére, aki

a) a támogatás iránti kérelmében valótlan vagy megtévesztő adatokat szolgáltatott,

b) a pályázat kiírását megelőző 5 évben az államháztartás bármely alrendszeréből folyósított támogatást a támogatási szerződésben megjelölt céltól részben vagy egészben eltérő célra használta fel, vagy azzal nem számolt el,

c) nem tett eleget valamely, az elbírálást érintő jogszabályi kötelezettségének.

(5) A támogatás feltétele a 2. § a) és c) pontjában meghatározott esetekben 10%, a 2. § b) pontjában meghatározott esetekben 30% önrész.

4. §

(1) A támogatásról az oktatási és kulturális miniszter dönt.

(2) A bírálat során előnyt élveznek a saját bevételt növelő, valamint a komplex múzeumi fejlesztésen alapuló pályázatok, valamint a kötelező önrészt meghaladó önkormányzati finanszírozással tervezett fejlesztések.

(3) Az OKM a döntést tárgyév május 31-ig közzéteszi a Kulturális Közlönyben, valamint saját honlapján.

(4) Az OKM az adott pályázat megvalósítására vonatkozó, szakmai feltételeket rögzítő támogatási szerződést köt a nyertes helyi önkormányzatokkal. Az OKM a szerződések egy példányát – aláírás után – és a támogatásban részesített helyi önkormányzatok, valamint a részükre jóváhagyott támogatási összeg jegyzékét – papír alapon és elektronikus formában is – legkésőbb 2007. június 15-ig utalványozás céljából megküldi az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumnak.

5. §

(1) A helyi önkormányzat gondoskodik arról, hogy a támogatást az e rendeletben előírt célra és a támogatási szerződésben meghatározott feltételek szerint használják fel, valamint, hogy az adott intézmény a központi támogatáshoz az önrésszel együtt – a támogatási összegnek a helyi önkormányzat költségvetési elszámolási számlájára történő megérkezésétől számított – nyolc banki napon belül hozzáférhessen.

(2) A helyi önkormányzatnak gondoskodnia kell a kapott támogatás felhasználásának elkülönített és naprakész nyilvántartásáról, az ellenőrzésre feljogosított szervek megkeresésére az ellenőrzés lefolytatásához szükséges tájékoztatás megadásáról és a kért dokumentumok rendelkezésre bocsátásáról.

(3) A helyi önkormányzat a kapott támogatás felhasználásáról a tárgyév december 31-i határnapjával, a mindenkori zárszámadás keretében és annak rendje szerint köteles elszámolni. A támogatásnak a tárgyév december 31-én feladattal terhelt maradványával a tárgyévet követő június 30-ig kell elszámolni.

(4) A támogatások igénybevételének és az elszámolás szabályszerűségének vizsgálatát az Igazgatóság végzi. Az erre külön jogszabályban meghatározott szerveken túlmenően az OKM

a) a szakmai megvalósulást szakértők útján folyamatosan ellenőrizheti, és

b) vizsgálhatja, hogy a támogatás a pályázatban meghatározott és a pályázó által vállalt célra került-e felhasználásra.

(5) A helyi önkormányzat, ha a támogatás igényléséhez valótlan adatot szolgáltatott, vagy a támogatást nem a támogatási szerződésben megfogalmazott feltételek szerint használta fel, úgy azt köteles haladéktalanul visszafizetni a központi költségvetés javára. A visszafizetendő támogatást a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat terheli a jogtalan igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

6. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzatok által fenntartott múzeumok szakmai támogatásáról szóló 5/2006. (II. 24.) NKÖM rendelet, továbbá a helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatásáról szóló 4/2004. (II. 20.) NKÖM rendelet 10. §-a.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a helyi önkormányzatok könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatásáról szóló 4/2004. (II. 20.) NKÖM rendelet

a) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A könyvtári és közművelődési érdekeltségnövelő támogatás összege a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben meghatározott összeg 34-34%-a.”

b) 5. § (6) bekezdésében „a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma” szövegrész helyébe „az Oktatási és Kulturális Minisztérium” szövegrész lép,

c) 7. § (7) bekezdésében „a nemzeti kulturális örökség minisztere” szövegrész helyébe „az oktatási és kulturális miniszter” szövegrész, „a Belügyminisztériumnak” szövegrész helyébe „az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumnak” szövegrész lép,

d) 9. § (1) bekezdésében a „Magyar Művelődési Intézetnek” szövegrész helyébe a „Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátusnak” szövegrész lép,

e) 9. § (4) bekezdésében „a nemzeti kulturális örökség minisztere” szövegrész helyébe „az oktatási és kulturális miniszter” szövegrész, „a Belügyminisztériumnak” szövegrész helyébe „az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumnak” szövegrész lép.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

Melléklet a 6/2007. (II. 13.) OKM rendelethez

.....
Az intézményt fenntartó helyi önkormányzat megnevezése, címe

Kérelem muzeális intézmény szakmai munkájának támogatására

Az intézmény megnevezése

.....
.....

A fejlesztés teljes költsége (ezer Ft-ban)

.....

A célfeladat megnevezése

.....
.....

Saját forrás mértéke (ezer Ft-ban)

.....

Egyéb külső forrás (ezer Ft-ban)

.....

Igényelt támogatás (ezer Ft-ban)

.....

Dátum:

P. H.

Aláírás:

.....
jegyző

.....
polgármester

Az oktatási és kulturális miniszter**7/2007. (II. 13.) OKM****rendelete****a képzési kötelezettségről és a pedagógiai
szakszolgáltatokról szóló 14/1994. (VI. 24.) MKM
rendelet módosításáról**

Az oktatási és kulturális miniszter feladat- és hatásköréről szóló 167/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában, továbbá a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 97. §-ának b) pontjában, valamint a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: közoktatási törvény) 94. §-a (1) bekezdésének b), d), – az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben – e), valamint k) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgáltatokról szóló 14/1994. (VI. 24.) MKM rendelet (a továbbiakban: R.) 26/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26/A. § (1) A szakértői és rehabilitációs bizottságok – 2007. március 31. és 2007. november 30. között – hivatból indított eljárás keretében megvizsgálják minden olyan gyermeket, tanulót, akinek a sajátos nevelési igényét pszichés fejlődési zavar miatt (pl. dyslexia, dysgraphia, dyscalculia, mutizmus, kóros hyperkinetikus vagy kóros aktivitászavar) állapították meg. A sajátos nevelési igény akkor tartható fenn, ha azt a megismerés és viselkedés fejlődésének rendellenessége indokolja.

(2) A szakértői és rehabilitációs bizottság 2007. január 1-je után a pszichés fejlődési zavar miatt indított eljárásban a gyermek, a tanuló sajátos nevelési igényét akkor állapíthatja meg, ha azt a megismerés és viselkedés fejlődésének rendellenessége indokolja.

(3) A gyermek, illetve a tanuló sajátos nevelési igénye a (2) bekezdésben meghatározottak alapján akkor állapítható meg, ha a szakértői bizottság szakvéleményét pszichológiai, gyógypedagógiai és gyermekneurológiai vagy gyermek- és ifjúságpszichiátriai szakorvosi vélemény alá támasztja.

(4) Az (1)–(2) bekezdések hatálya alá tartozó gyermeket, tanulót 2008. július 31-éig – a vizsgálat eredményétől függetlenül – megilletik azok a jogok, amelyek a sajátos nevelési igényű gyermekeket, tanulókat, beleértve a gyermekeket, tanulókat után igényelhető normatív hozzájárulások és támogatások.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

Az önkormányzati és területfejlesztési**miniszter****3/2007. (II. 13.) ÖTM****rendelete****a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok
kiegészítő támogatásának igénylési, folyósítási
és elszámolási rendjéről**

A Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 5. számú mellékletének 17. pontjában kapott felhatalmazás alapján, továbbá az önkormányzati és területfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában foglalt feladatkörömben a következőket rendelem el:

1. §

E támogatás szolgál a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló 2005. évi CLXXIX. törvény 22. §-ával megállapított szolgálatteljesítési időcsökkentés támogatására.

2. §

(1) A támogatást a készenléti szolgálattal rendelkező hivatásos önkormányzati tűzoltóságot fenntartó helyi önkormányzatok igényelhetik a készenléti jellegű beosztásban dolgozók részére.

(2) Az önkormányzatok a támogatást a készenléti jellegű beosztásban dolgozók részére a 2006. II. félévre, továbbá a 2007. évre jutó túlórák arányában, valamint a 2007. II. félévi túlszolgálatot kiváltó létszámbővítés kiadásainak finanszírozására használhatják fel.

(3) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 84. §-ának figyelembevételével a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult tűzoltóparancsnok köteles a Hszt. 84. §-ának (4) bekezdése szerint

megállapított referencia időszakra szóló szolgálati időkeret előre meghatározni és arról az érintetteket tájékoztatni.

(4) E támogatás szempontjából az elismerhető szolgálati időkeret mértéke 2007. I., valamint II. félévére 1300-1300 óra.

(5) A támogatás formája vissza nem térítendő támogatás.

A túlórák arányában igényelhető támogatás szabályai

3. §

(1) Túlóráként azon szolgálatteljesítési időmennyiség vehető figyelembe, amely a 2006. II. félévére vonatkozó referenciaidőn belül teljesítendő heti 52 órás, 2007. évre vonatkozó heti 50 órás szolgálati időkeret mértékét meghaladja, és nem lehet több a szolgálatteljesítési idő csökkentéséből keletkező túlszolgálat mértékénél.

(2) E rendelet értelmében csak az a szolgálatteljesítési idő minősül túlszolgálatnak, amely a hatályos jogszabályoknak megfelelően a rendszeresített létszámnak a készenléti szerekre kötelezően történő beosztása mellett keletkezik. A referencia időszakban a betöltetlen létszámhely miatt keletkezett túlszolgálat e támogatás terhére nem számolható el.

(3) Szabadság, egészségügyi szabadság, felmentési idő, iskolára, tanfolyamra vezénylés ideje alatt túlszolgálat e rendelet alkalmazásában nem keletkezhet. Szabadnap, illetmény nélküli szabadság túlszolgálat szempontjából nem minősül munkaidőnek.

(4) A támogatás igénylése az alábbiak szerint történik:

- a) 2006. II. félévre és 2007. I. félévre az (1)–(3) bekezdések szerint ténylegesen kifizetett túlórák arányában,
- b) 2007. II. félévben a 2007. július–szeptember hónapokban az (1)–(3) bekezdések szerint esetlegesen felmerülő túlórák átlagának hat hónapra számított arányában.

A 2007. II. félévi túlszolgálatot kiváltó létszámbővítés kiadásaiával kapcsolatos támogatás szabályai

4. §

(1) A hivatásos önkormányzati tűzoltóságoknál a szolgálatteljesítési idő-csökkentés miatt felmerülő létszámbővítés hivatásos önkormányzati tűzoltóságokként elismerhető mértékét az e rendelet 4. melléklete tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdés szerinti létszámbővítésére – a 2. § (2) bekezdésében meghatározott létszámfejlesztés keretében –, a tűzoltó hivatásos állományba történő kinevezésére a külön jogszabály szerint meghatározott tűzoltó szakkép-

zés befejezését, valamint a képesítés megszerzését követően, legkorábban 2007. július 1-jétől kerülhet sor.

(3) A támogatás szempontjából azon felvételre kerülő tűzoltók vehetők figyelembe, akik – a tűz elleni védekezésről, műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Ttv.) 32. §-ának (2) bekezdésére, továbbá az egyes szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 16/2003. (IV. 18.) BM rendelet 26. számú melléklete, IV. szakaszának 1. pontjára figyelemmel – a képzés időtartamára határozott idővel, a 2007. évi minimálbérnek megfelelő teljesítménybér jellegű, egyenlő mértékű illetménnyel, közalkalmazotti jogviszonyba kerültek kinevezésre. A képzés időszaka-ra az e rendelet 5. melléklete 2. pontjának a) alpontja szerint igényelhető támogatás.

(4) A munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult tűzoltóparancsnok a (3) bekezdésben meghatározott minimálbérnek megfelelő teljesítménybértől eltérhet, azonban támogatást csak e rendeletben meghatározott illetmény mértékéig igényelhet vissza.

(5) A támogatás igénylésének feltételei:

- a) a közalkalmazotti jogviszony a határozott idő letelével megszüntetésre kerül, illetve
- b) a határozott idejű kinevezésben kötelezően rögzítésre kerül, hogy aki a képzési kötelezettségének nem tesz eleget, vagy a szakmai vizsgát nem tudja letenni, annak a közalkalmazotti jogviszonyát azonnali hatállyal meg kell szüntetni. Ebben az esetben az érintett 30 nap elteltével bocsátható ismételt vizsgára, sikeres vizsga esetén kinevezhető hivatásos tűzoltó állományba.

5. §

(1) A képzési idő, valamint a hivatásos állományba történő kinevezés után – a tűzoltók száma alapján – támogatás az e rendelet 5. melléklete 2. pontjának b) alpontjában meghatározott illetmény és illetményjellegű járandóságok alapján igényelhető.

(2) A hivatásos állományba történő kinevezéskor a Hszt. 41. §-ának (1) bekezdésében foglaltak az irányadóak.

(3) A létszámbővítéssel érintett tűzoltóságok az e rendelet 4. mellékletében meghatározott létszáma – a hivatásos önkormányzati tűzoltóság legkisebb létszámáról szóló 28/1996. (XI. 26.) BM rendelet módosítása, valamint a szervezési kategória esetleges változtatása hatálybalépéséig – létszámfelettiként kezelendő.

(4) A támogatás a 2007. december 1-jéig kifizetett bérek és egyéb juttatások, valamint a képzési költségek kiadásaira nyújt fedezetet.

(5) E rendelet szerinti támogatás nem terjed ki a tűzoltók védőruházatának finanszírozására. A védőruházat biztosítása a Ttv. 44. §-ának (1) bekezdése alapján a biztosítási

tóktól származó keret terhére, központi beszerzés keretében, az újfelszerelő állomány tűzoltóságokként jóváhagyott létszáma alapján történik.

(6) Amennyiben a képzéssel kapcsolatosan költség merül fel, annak költségét az e rendelet 6. mellékletének kitöltésével lehet igényelni.

*A támogatás igénylésére, felhasználására
és elszámolására vonatkozó szabályok*

6. §

(1) A túlszolgálati díjjal kapcsolatos támogatási igényeket a helyi önkormányzatok az e rendelet 2., illetve 2. a) mellékleteiben meghatározott igénylési adatlapokon – papír alapon 2 példányban és elektronikus formában is – megküldik a Magyar Államkincstár területileg illetékes Igazgatóságához (a továbbiakban: Igazgatóság) az alábbiak szerint:

a) a 2006. II. félévi túlszolgálati díj igényekre vonatkozóan e rendelet hatálybalépését követő 8 napon belül,

b) a 2007. I. félévi túlszolgálati díj igényekre vonatkozóan 2007. augusztus 16-áig,

c) a 2007. II. félévére vonatkozó esetlegesen felmerülő túlszolgálati díjjal összefüggő igénylések esetében 2007. november 20-áig.

(2) A közalkalmazotti állományba felvételt nyert dolgozók hivatásos állományba történő kinevezéséig felmerülő képzési és egyéb költségeivel kapcsolatos összességű igényét – az e rendelet 6. mellékletében meghatározott adatlap kitöltésével – a helyi önkormányzatok 2007. február 20-áig nyújthatják be az Igazgatóságokhoz.

(3) A 2007. július 1-jétől hivatásos tűzoltó állományba kinevezésre kerülők 5 havi bérével és egyéb bérjellegű juttatásaival kapcsolatos igényét – az e rendelet 7. mellékletében meghatározott adatlap kitöltésével – a helyi önkormányzat 2007. július 16-áig nyújthatja be az Igazgatóság-hoz.

7. §

(1) A 6. § (1) bekezdésében meghatározott igénylési adatlapok kitöltésének alapjául az e rendelet 1., valamint 1. a) mellékleteiben meghatározott adatlapok szolgálnak. Ezen adatlapokon, továbbá a 6. § (3) bekezdésében meghatározott adatlapon szereplő adatok kezelését az Igazgatóságok az érintettek előzetes hozzájárulásával, továbbá az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/B. § (1) bekezdésének e) pontja, 103/A. § (3) bekezdése, illetve a központosított illetményszámfejtésről szóló 172/2000. (X. 18.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, továbbá a 10. § alapján végzik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott mellékleteket – kitöltve – a hivatásos önkormányzati tűzoltóságot fenntartó önkormányzat köteles megőrizni, és ellenőrzés esetén az arra jogosult szervnek bemutatni.

(3) Az Igazgatóság – figyelemmel az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-ának (3) bekezdésére – megvizsgálja a 6. §-ban meghatározott igénylések szabályszerűségét, és hiányosság észlelése esetén az igénylő önkormányzatot hiánypótlásra szólítja fel. Hiánypótlásra a hiánypótlási felszólítás kézhezvételétől számított három napon belül van lehetőség.

(4) Az Igazgatóság a beérkezett adatokat megynként, településsoros bontásban – az e rendelet 3., 3. a), 6. a), valamint 7. a) mellékletei szerinti adatlapokon, elektronikus formában is – megküldi az alábbiak szerint az ÖTM, valamint az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: OKF) részére a következők szerint:

a) a 2006. II. félévi túlszolgálati díj igényekre, továbbá a 6. § (2) bekezdésben meghatározott igényekre vonatkozóan 2007. március 2-áig,

b) a 6. § (3) bekezdésében meghatározott igényekre vonatkozóan 2007. augusztus 3-áig,

c) a 2007. I. félévi túlszolgálati díj igényekre vonatkozóan 2007. szeptember 3-áig,

d) 2007. II. félévére vonatkozó túlszolgálati díjakkal összefüggő igénylések esetében 2007. december 3-áig.

(5) Az OKF a benyújtott igényeket tartalmilag felülvizsgálja, és a jogos igények vonatkozásában soron kívül a támogatás folyósítását kezdeményezi az ÖTM-nél az alábbiak szerint:

a) a (4) bekezdés a) pontjában meghatározott igénylések esetében 2007. március 5-éig,

b) a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott igénylések esetében 2007. augusztus 6-áig,

c) a (4) bekezdés c) pontjában meghatározott igénylések esetében 2007. szeptember 6-áig,

d) a (4) bekezdés d) pontja szerinti igénylések esetében 2007. december 5-éig.

(6) A támogatás folyósítása az alábbiak szerint történik:

a) a 6. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott igények esetében a soron következő nettó finanszírozás keretében,

b) a 6. § (3) bekezdésében meghatározott igények esetében havonta egyenlő részletekben, a 2007. augusztus–december hónapok nettó finanszírozása keretében.

8. §

(1) Abban az esetben, ha a 7. § (3) bekezdésében foglalt hiánypótlást követően a támogatási igény nem felel meg az e rendelet szerinti feltételeknek, úgy az önkormányzat – a 6. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti igénylés kivételével – az igényét kizárólag a következő igénylés alkalmával ismételten benyújthatja.

(2) A támogatás felhasználását a külön jogszabályban erre feljogosított szervek ellenőrzik.

(3) A jogtalanul igénybe vett támogatást az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. §-ának (2) bekezdésében meghatározott kamattal növelt összegben vissza kell fizetni a központi költségvetésbe.

(4) Az önkormányzat a támogatás felhasználásáról tárgyév december 31-ei fordulónappal, a mindenkorli zárszámadás keretében és rendje szerint köteles elszámolni.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok kiegészítő támogatásának igénylési, folyósítási és elszámolási rendjéről szóló 2/2006. (VI. 26.) ÖTM rendelet hatályát veszti.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
önkormányzati és területfejlesztési miniszter

MAGYAR KÖZLÖNY

Költségvetési szerv törzsszáma:[illegible]

.....
polgármester

.....
tűzoltóparancsnok

tűzoltóparancsnok

az önkormányzati költségvetési szerv hivatásos szolgálati viszonyban álló tűzoltó dolgozóinak 2007. II. félévi túlszolgálati díjának megállapításáról

Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság
neve:
címe:

Költségvetési szerv törzsszáma:[illegible]

Dátum:

.....
polgármester

P. H.

.....
tűzoltóparancsnok

P. H.

IGÉNYLÉSI ADATLAP
az önkormányzati költségvetési szerv hivatásos szolgálati viszonyban álló tűzoltó dolgozója részére
2006. II. félévre, illetve 2007. I. félévre kifizetett túlszolgálati díjról

Helyi önkormányzat neve:
KSH kódja (7 karakter):

Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság neve:
címe:

Költségvetési szerv törzsszáma:

Sor-szám	Dolgozó neve	Azonosító száma	Túlszolgálati díj	2006. II. félévében, illetve 2007. I. félévben teljesített túlszolgálati óra	2006. II. félévi, illetve 2007. I. félévi túlszolgálati díj		
			Ft/óra	Hat havi teljesített túlszolgálati óra összesen	Kifizetett túlszolgálati díj járulék nélkül Ft	Járulékok Ft	Túlszolgálati díj összesen Ft
1	2	3	4	5	6	7	8
Összesen							

Dátum:

.....
 polgármester

P. H.

.....
 tűzoltóparancsnok

P. H.

ÖSSZESÍTŐ LAP
a helyi önkormányzati tűzoltóságok hivatásos állományú tagjai szolgálati idő csökkentésének
túlszolgálati díj megváltásával történő többletkiadásáról megyénként

Megye:

Sorszám	Önkormányzat		2006. II. félévben, illetve 2007. I. félévben teljesített túlszolgálat		2006. II. félévi, illetve 2007. I. félévi túlszolgálati díj		
	KSH kódja	Neve	Létszáma	Óraszám	Kifizetett	Járulékok	Összes túlszolgálati díj (6.+7.)
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Megye összesen:							

Dátum:

P. H.

.....
 igazgató
 Magyar Államkincstár Területileg Illetékes Igazgatósága

ÖSSZESÍTŐ LAP
a helyi önkormányzati tűzoltóságok hivatásos állományú tagjai szolgálati idő csökkentésének
túlszolgálati díj megváltásával történő többletkiadásáról megyénként

Megye:

Sorszám	Önkormányzat		2007. II. félévben teljesített túlszolgálat		2007. II. félévi túlszolgálati díj			
	KSH kódja	Neve	Létszáma	Óraszám	Kifizetett	Járulékok	Összes túlszolgálati díj (6.+7.)	Összes túlszolgálati díj 6 hónapra számított átlagának összege
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Megye összesen:								

Dátum:

P. H.

.....
 igazgató
 Magyar Államkincstár Területileg Illetékes Igazgatósága

4. melléklet a 3/2007. (II. 13.) ÖTM rendelethez

Kimutatás
a helyi önkormányzati tűzoltóságok hivatásos állományú tagjai szolgálati idő csökkentésének
túlszolgálati díj megváltásának létszámfejlesztéséről tűzoltóságonként

Sorszám	Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság megnevezése	Létszámfejlesztés (fő)
1.	Mohács Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	5
2.	Komló Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
3.	Pécs Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	27
4.	Kiskőrös Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
5.	Baja Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
6.	Kalocsa Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
7.	Kiskunfélegyháza Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	12
8.	Kecskemét Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	9
9.	Mezőkovácsháza Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
10.	Gyula Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	17
11.	Orosháza Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
12.	Szarvas Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
13.	Békéscsaba Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	2
14.	Encs Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	2
15.	Szendről Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
16.	Mezőkövesd Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
17.	Ózd Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
18.	Sátoraljaújhely Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
19.	Szerencs Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
20.	Csongrád Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	9
21.	Hódmezővásárhely Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
22.	Makó Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	9
23.	Szentes Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
24.	Sárbogárd Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
25.	Dunaújváros Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	10
26.	Székesfehérvár Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	17
27.	Mosonmagyaróvár Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
28.	Sopron Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	2
29.	Győr Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	5
30.	Hajdúnánás Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
31.	Debrecen Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	10
32.	Heves Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	5
33.	Gyöngyös Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	2
34.	Hatvan Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
35.	Eger Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
36.	Kunszentmárton Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
37.	Jászberény Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	14
38.	Karcag Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	13
39.	Tatabánya Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	17
40.	Balassagyarmat Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
41.	Salgótarján Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	5
42.	Nagykátán Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
43.	Dabas Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
44.	Monor Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	6
45.	Szentendre Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
46.	Szigetszentmiklós Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
47.	Cegléd Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	2
48.	Barcs Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	1
49.	Nagyatád Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	10

Sorszám	Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság megnevezése	Létszámfejlesztés (fő)
50.	Marcali Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	6
51.	Kaposvár Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	5
52.	Siófok Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	8
53.	Kisvárdai Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
54.	Nyírbátor Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	8
55.	Mátészalka Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	1
56.	Nyíregyháza Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	23
57.	Dombóvár Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
58.	Paks Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
59.	Szekszárd Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	1
60.	Sárvár Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	6
61.	Ajka Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
62.	Badacsonytomaj Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	3
63.	Balatonfüzfő Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	4
64.	Pápa Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	7
65.	Pétfürdő Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	1
66.	Veszprém Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	9
67.	Lenti Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
68.	Keszthely Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	10
69.	Nagykanizsa Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	17
70.	Zalaegerszeg Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság	11
	Ország összesen:	500

5. melléklet a 3/2007. (II. 13.) ÖTM rendelethez

A támogatás szempontjából elszámolható költségek

1. Tűlszolgálati díj megállapítása:

- tűlszolgálati díj kiszámításánál kizárólag a rendszeres illetmény vehető figyelembe,
- az illetmény elemek kiszámításának illetmény alapja = 36 800 Ft,
- a tűlszolgálati óradíj kiszámítását az 1., 1. a), 2. és 2. a) számú adatlapokon kell elvégezni, a rendszeres havi illetményt a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 8. §-ában előírt 174 órával történő osztással,
- a tűlszolgálati díjat járulékaival növelten kell igényelni.

2. Újfelszerelő állomány járandóságai megállapítása:

a) A képzési időszak alatt az állomány meghatározott időre történő közalkalmazotti állományban alkalmazható. A hallgatók kiképzése a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ, a Regionális Kiképző Központok, illetve a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságok szervezésében történik.

A hallgatók élelmezéséről az elméleti képzés időtartamára napidíj folyósítással és az utazási költségtérítésről a küldő szervezet gondoskodik.

A közalkalmazottat teljesítménybérként: 65 500 Ft minimálbér illeti meg.

A képzési költség maximum 100 000 Ft/fő.

b) Az újfelszerelő hivatásos tűzoltói állomány járandóságai megállapítása:

A sikeres tűzoltó szakvizsga után hivatásos állományba kinevezett tűzoltók 2007. II. félévi havi járandósága:

- legmagasabb beosztási illetményszorzó: 2,3, illetményalap: 36 800 Ft
- legmagasabb rendfokozat: őrmester, rendfokozati illetményszorzó: 0,38
- illetménykiegészítés a Hszt. szerint 10%, illetve 15% jogosultság alapján
- veszélyes tűzoltói beosztás pótléka: 16 560 Ft
- délutáni és éjszakai pótlék a Hszt. szerint szolgálati naponként: 2208 Ft
- élelmezési költségtérítés: 5000 Ft
- gyakorlóruha 33 500 Ft/fő

A fent meghatározottaktól felfelé irányba történő eltérés a támogatás szempontjából nem vehető figyelembe.

IGÉNYLÉSI ADATLAP
az önkormányzati költségvetési szerv hivatásos szolgálati viszonyban létszámfejlesztéssel kinevezett tűzoltó dolgozója részére
2007. évben kifizetett illetmény és egyéb járandóságok költségeiről

Helyi önkormányzat neve:
KSH kódja (7 karakter):

Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság neve: címe:
--

Költségvetési szerv törzsszáma:

Sorszám	Kifizetett illetmény járulék nélkül	Kifizetett illetmény járuléka	Kifizetett illetmény járulékokkal együtt	Egyéb kiadások				Kiadások összesen
				Napidíj	Utazási vagy szállás- költség térítése	Gyakorlóruha költségtérítés	Képzési költség térítése	
	Ft	Ft	Ft	Ft	Ft	Ft	Ft	Ft
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Összesen								

Dátum:

.....
 polgármester

P. H.

.....
 tűzoltóparancsnok

IGÉNYLÉSI ADATLAP MEGYÉNKÉNT
az önkormányzati költségvetési szerv hivatásos szolgálati viszonyban létszámfejlesztéssel kinevezett tűzoltó dolgozója részére
2007. évben kifizetett illetmény és egyéb járandóságok költségeiről

Megye:

KSH kód	Önkormányzat neve	Kifizetett illetmény járulék nélkül	Kifizetett illetmény járuléka	Kifizetett illetmény járulékokkal együtt	Egyéb kiadások				Kiadások összesen
		Ft	Ft	Ft	Napidíj	Utazási vagy szállásköltség térítése	Gyakorlóruha költségtérítés	Képzési költség térítése	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Összesen									

Dátum:

P. H.

.....

igazgató
Magyar Államkincstár Területileg Illetékes Igazgatósága

**az önkormányzati költségvetési szerv hivatásos szolgálati viszonyban álló tűzoltó dolgozóinak
2007. II. félévi (5 havi) illetményének megállapításáról és igényléséről**

Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság
neve:
címe:

Költségvetési szerv törzsszáma:[illegible]

Dátum:

.....
polgármester

P. H.

tűzoltóparancsnok

P. H.

MAGYAR KÖZLÖNY

2007/16. számDátum:

igazgató
Magyar Államkincstár Területileg Illetékes Igazgatósága

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 1/2007. (II. 13.) OGY határozata

az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének rigai csúcstalálkozója idejére nyújtott NATO támogatáshoz történő magyar katonai hozzájárulásról szóló beszámoló elfogadásáról*

Az Országgyűlés „az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének rigai csúcstalálkozója idejére nyújtott NATO támogatáshoz történő magyar katonai hozzájárulásról” szóló beszámolót elfogadja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 2/2007. (II. 13.) OGY határozata

a Magyar Köztársaság Kormányának a NATO iraki Kiképző Missziójában történő magyar katonai részvétellel kapcsolatos döntéséről szóló beszámoló elfogadásáról**

Az Országgyűlés „A Magyar Köztársaság Kormányának a NATO iraki Kiképző Missziójában történő magyar katonai részvétellel kapcsolatos döntéséről” szóló beszámolót elfogadja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés 3/2007. (II. 13.) OGY határozata

egy magyar vezetésű afganisztáni tartományi újjáépítési csoport létesítéséről szóló beszámoló elfogadásáról*

Az Országgyűlés az „Egy magyar vezetésű afganisztáni tartományi újjáépítési csoport létesítéséről” szóló beszámolót elfogadja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 4/2007. (II. 13.) OGY határozata

Irak demokratikus újjáépítéséhez szükséges stabilizációs és humanitárius műveletekben résztvevő külföldi fegyveres erők Magyar Köztársaság területén történő áthaladásáról szóló jelentés elfogadásáról**

Az Országgyűlés Irak demokratikus újjáépítéséhez szükséges stabilizációs és humanitárius műveletekben résztvevő külföldi fegyveres erők Magyar Köztársaság területén történő áthaladásáról szóló jelentést elfogadja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés
5/2007. (II. 13.) OGY
határozata**

**a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek,
valamint a települési kisebbségi önkormányzati
képviselők 2006. október 1-jén megtartott
választásáról szóló – az Országos Választási Bizottság
által benyújtott – jelentés elfogadásáról***

Az Országgyűlés

1. elfogadja a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 105/A. § (4) bekezdés *f*) pontja, valamint a 115/I. § (8) bekezdés *b*) pontja értelmében az Országos Választási Bizottságnak a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jén megtartott választásáról szóló jelentését,

2. megállapítja, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jén megtartott választása törvényes rendben zajlott le,

3. köszönetét fejezi ki a választások megszervezésében és lebonyolításában közreműködő köztisztviselőknek és közalkalmazottaknak, helyi és területi választási szerveknek, az Országos Választási Bizottság tagjainak, továbbá valamennyi állami és társadalmi szervnek és intézménynek, akik, illetve amelyek hozzájárultak az önkormányzati választások törvényes lebonyolításához.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés
6/2007. (II. 13.) OGY
határozata**

**a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek,
valamint a települési kisebbségi önkormányzati
képviselők 2006. október 1-jei választásának
megszervezésével és lebonyolításával kapcsolatos
állami feladatok végrehajtásáról szóló,
az önkormányzati és területfejlesztési miniszter által
benyújtott jelentés elfogadásáról****

Az Országgyűlés

1. elfogadja az önkormányzati és területfejlesztési miniszter a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 153. §-ának (3) bekezdése alapján előterjesztett a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jei választásának megszervezésével és lebonyolításával kapcsolatos állami feladatok végrehajtásáról szóló jelentését,

2. megállapítja, hogy a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a települési kisebbségi önkormányzati képviselők 2006. október 1-jén megtartott választása törvényes rendben zajlott le,

3. köszönetét fejezi ki a választások megszervezésében és lebonyolításában közreműködő helyi és területi választási szervek tagjainak, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium illetékes szervezetei tisztségviselőinek, akik, illetve amelyek hozzájárultak az önkormányzati választások törvényes lebonyolításához,

4. köszönetet nyilvánít a választások tisztaságát és törvényességét felügyelő nemzetközi megfigyelők szakszerű munkájáért.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés
7/2007. (II. 13.) OGY
határozata**

**az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló
14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról***

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Európai ügyek bizottságába

dr. Tóth Bertalan korábban megüresedett helyére

Tasnádi Pétert,

a Költségvetési, pénzügyi és számvevőszéki bizottságba
Burány Sándor korábban megüresedett helyére

dr. Katona Bélát

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Hende Csaba s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. február 12-i ülésnapján fogadta el.

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 3/2007. (II. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása tárgyában hivatalból eljárva – *dr. Balogh Elemér, dr. Bragyova András, dr. Kovács Péter és dr. Paczolay Péter* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 77. §-ában a szabálysértési őrizet szabályozásánál nem biztosította az Alkotmány 55. § (2) bekezdéséből és 57. § (5) bekezdéséből levezethető garanciális követelmények érvényesülését.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2007. december 31. napjáig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 77. § (1)–(2) és a 86. § (1) bekezdéseivel összefüggésben a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság előtt 11.Sz.XIX.520/2004. szám alatt folyamatban volt szabálysértési ügyben alkalmazott őrizetbe vétellel összefüggésben fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Indítványában az Alkotmánybírósról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § d) pontjára hivatkozással kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 77. § (1)–(2) és a 86. § (1) bekezdéseinek „mulasztásban meg-

nyilvánuló alkotmányellenességét”. Álláspontja szerint „az Alkotmány 50. § (1)–(2) bekezdésében foglalt bírói eljáráshoz való jogot, az Alkotmány 55. § (1)–(2) bekezdését, valamint 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslat-hoz való jogot” sérti „és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességhez vezet [az Sztv.] azáltal, hogy a szabálysértési őrizettel kapcsolatban nem biztosít az őrizetbe vettnek jogorvoslati jogot”. Az indítványozó indítványa alátámasztásaként utalt az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 5., 6. és 13. cikkeiben és az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmány 2. Cikk 3. pontjában megfogalmazott követelményekre, valamint az Alkotmánybíróság 63/1997. (XII. 11.) AB határozatára (ABH 1997, 365.).

Az indítványozó az Sztv. 77. § (1)–(2) bekezdésével összefüggésben alkotmányellenes jogalkalmazói gyakorlatot is kifogásolt és azt kérte, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak „adjon helyt, jelezve ezzel az ügyben alkalmazott rendőrségi gyakorlat alkotmányellenességét”.

II.

1. Az Alkotmány rendelkezése:

„55. § (2) A bűncselekmény elkövetésével gyanúsított és őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül vagy szabadon kell bocsátani, vagy bíró elé kell állítani. A bíró köteles az elé állított személyt meghallgatni és írásbeli indokolással ellátott határozatban szabadlábra helyezéséről vagy letartóztatásáról haladéktalanul dönten.

(...)

57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

2. Az Sztv. érintett rendelkezése:

„77. § (1) A rendőrség elzárással is sújtható szabálysértés esetén – ha tettenérésre kerül sor – az eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti.

(2) A szabálysértési őrizet a bíróság érdemi határozatának meghozataláig, de legfeljebb hetvenkét óráig tart. Az eljárás alá vont személyt nyomban szabadon kell bocsátani, ha a szabálysértési őrizet tartama alatt a bíróság a gyorsított eljárást nem folytatta le, vagy nem szabott ki elzárást.

(3) Ha az elzárást kiszabó határozat nem emelkedett jogerőre és alappal feltehető, hogy az eljárás alá vont személy szabadlábon újabb, elzárással is sújtható szabálysértést követne el, a bíróság a szabálysértési őrizet tartamát a másodfokú határozat meghozataláig indokolt határozattal meghosszabbíthatja.

(4) A szabálysértési őrizet a (3) bekezdésben meghatározott esetben a másodfokú bíróság határozatának meghozataláig, illetve a nem jogerősen kiszabott elzárás tartamáig, de legfeljebb a meghosszabbítástól számított tíz napig tart.

(5) A szabálysértési őrizet tartamát meghosszabbító határozattal szemben az eljárás alá vont személy és védője a kihirdetésekor fellebbezést jelenthet be. A megyei bíróság a szabálysértési őrizet tartamának meghosszabbítása miatt bejelentett fellebbezést az érdemi határozat ellen bejelentett fellebbezéssel együtt bírálja el.

(6) A szabálysértési őrizet elrendeléséről az eljárás alá vont személy által megjelölt hozzátartozót a rendőrség haladéktalanul értesíti, ennek hiányában az eljárás alá vont személy által megjelölt más személyt kell értesíteni.

(7) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagja szabálysértési őrizetbe vételéről a parancsnokát is értesíteni kell.”

III.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként az indítvány elbírálhatóságának kérdésében foglalt állást.

Az Abtv. 48. § (2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A jelen ügyben az indítványozó egy szabálysértési őrizetbe vétellel összefüggésben fordult az Alkotmánybírósághoz. A 2004. december 6-án kezdődött szabálysértési őrizetet a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2004. december 9-én tartott tárgyaláson 11.Sz.XIX.520/2004/2-I. szám alatt hozott végzésével szüntette meg. Az indítványozó az indítványt 2005. február 4-én ajánlott küldeményként adta postára, tehát a törvényes határidőn belül nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz (768/D/2002. AB határozat, ABH 2003, 1542, 1544.; 917/D/2002. AB határozat, ABH 2004, 1680, 1684.; 540/D/2002. AB határozat, ABH 2004, 1614, 1615.).

Az Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal az fordulhat az Alkotmánybírósághoz, akinek a jogséremlme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott, hogy az „Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételei közé tartozik, hogy az Alkotmányban biztosított jog sérelme „az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán”

következzék be. Ennél fogva az Abtv. alapján a szabályozás hiánya miatt, azaz mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértés megállapítására irányuló indítvány alkotmányjogi panaszként való előterjesztése az Abtv.-ből nem vezethető le” (1044/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1160, 1176.; 986/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 889, 900.; 276/D/2002. AB határozat, ABK 2006. június, 486, 488.).

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességre alapított alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozata (ABH 2003, 2065.) 29. § e) pontja alapján – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasította.

2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében „mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. A jogalkotó szerv jogszabály-alkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, ha alapvető jog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak, illetve, ha a hiányos szabályozás alapvető jog érvényesítést veszélyeztet. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.] Mivel az Alkotmánybíróságnak – az Abtv. preambulumban is megfogalmazott – elsődleges feladata az Alkotmányban biztosított alapjogok védelme, a testület szükség esetén hivatalból eljárva állapít meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet, s erre sor kerülhet alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban is” [6/2001. (III. 14.) AB határozat, ABH 2001, 93, 103.].

Az Alkotmánybíróság – az indítványozó által felvetett kérdésben, az Alkotmány 55. § (2) és az 57. § (5) bekezdéseit illetően – hivatalból folytatta le az eljárást.

3. Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a szabálysértési eljárással szemben támasztott alkotmányos követelményekkel. Következtesen érvényesített álláspontja szerint a szabálysértési eljárás bár jelentős mértékben eltér a büntető eljárástól, tartalmilag azonban „rokonságot mutat. (...) A szabálysértési eljárás a büntető eljáráshoz képest egyszerűbb, nem érvényesülnek benne maradéktalanul a büntető eljárás alapelvei sem. (...) A büncselekmények és a szabálysértések súlyukat, társadalomra veszélyességüket, továbbá szankciós rendszerüket illetően sem állíthatók egymással párhuzamba. Nem kezelhetők a szabálysértések ugyanolyan igénymércével, mint a büncselekmények, illetve a büntető eljárás során érvényesülő garanciális szabályok” (1284/B/1990. AB határozat, ABH

1991, 562, 563–564.). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor – összhangban az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával – arra is rámutatott, hogy a szabálysértési eljárás kriminális jellegéből következik, hogy a büntető eljárással szemben támasztott, Alkotmányban megfogalmazott követelményeknek ennek az eljárásnak is meg kell felelnie [63/1997. (XII. 12.) AB határozat, ABH 1997, 365, 368–369.].

4. Az Alkotmány 55. § (2) bekezdése szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított és őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül vagy szabadon kell bocsátani, vagy bíró elé kell állítani. Az Alkotmánybíróság a büntető eljárásban alkalmazott előzetes letartóztatás intézményének alkotmányossági vizsgálata során a 26/1999. (IX. 8.) AB határozatban hangsúlyozta, hogy az „állami büntető igény érvényesítése érdekében a társadalom védelme, a közérdek szempontjából alkotmányosan is szükséges és indokolt annak lehetővé tétele, hogy az állam a bűncselekmény alapos gyanújával terhelt személyt szabadságától időlegesen megfossza a büntetőjogi felelősségre vonás megghiúsításának megakadályozása érdekében. A személyi szabadság ilyen korlátozásának alkotmányos lehetőségét közvetve az Alkotmány 55. § (2) bekezdése is kifejezésre juttatja az előzetes letartóztatás tárgyában történő bírói döntés garanciáinak megfogalmazásával” (ABH 1999, 265, 276.).

Az Alkotmánybíróság szerint az „Alkotmány 55. § (2) bekezdése a hangsúlyt az őrizetbe vett személy előzetes letartóztatásának bírói hatáskörére helyezi” [19/1999. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1999, 150, 154.].

Hasonló garanciális jelentőséget tulajdonít az Alkotmánybíróság a „lehető legrövidebb idő” előírásának [26/1999. (IX. 8.) AB határozat, ABH 1999, 265, 272.; 673/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 446, 447.].

Az egyén Alkotmányból eredő joga a személyi szabadságra és a személyi biztonságra ugyanis akkor élvez hatékony védelmet, ha az eljárás tényleges időtartama nemcsak a törvény szerinti maximális határidőn belül marad, hanem az ügy sajátosságaival is adekvát.

5. Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely mindenkit megillet, akinek jogát, vagy jogos érdekét a bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntés érinti. A jogorvoslathoz való jog tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági döntésekre terjed ki. A jogorvoslathoz való jog tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jog „törvényben meghatározottak szerint” gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. A jogorvoslathoz való jogot kizárólag a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében és azzal arányosan korlátozhatja – minősített többséggel – a törvényhozó [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.;

1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733–734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109–110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243–246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297–298.]. „Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát” [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.].

6. Az Sztv. a szabálysértési őrizetet az elzárással is sújtható szabálysértések körében a gyorsított bíróság előtti felelősségre vonás érdekében elrendelhető kényszerintézkedésként szabályozza, amely a bíróság érdemi határozatának meghozataláig, de legfeljebb 72 óráig tarthat. Az elzárással is sújtható szabálysértés elkövetőjét, amennyiben tetten érték, a rendőrség állítja elő. Az előállítás miatt önálló jogorvoslatnak: panasznak (ami után további jogorvoslatnak, végső soron bírósági kontrollnak) van helye [a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdés, 93. §]. Az előállítást követően a rendőrség rendeli el a szabálysértési őrizetet, ami ellen a törvény önálló jogorvoslatot nem biztosít, azt a bíróság által hozott érdemi határozat ellen benyújtott jogorvoslatban lehet kifogásolni. A bíróság a tárgyalás megtartása előtt megvizsgálja, hogy megvannak-e az őrizetbe vétel feltételei [Sztv. 126. § (2) bekezdés]. Ennek hiányában az ügyet visszaadja a rendőrségnek, majd később az írásban előterjesztett feljelentésre az – elzárással is sújtható szabálysértésekre vonatkozó – általános szabályok (Sztv. 119–120. §) szerint jár el és hoz határozatot, amely ellen ugyancsak jogorvoslatnak van helye (Sztv. 121. §).

7. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította: az Sztv.-nek a szabálysértési őrizetre vonatkozó szabályozása azzal, hogy a bűncselekmény társadalomra veszélyességét el nem érő magatartás miatt, önálló jogorvoslati lehetőség nélkül eredményez 72 óráig tartó szabadságkorlátozást, nem felel meg az Alkotmány 55. § (2) bekezdésében és az 57. § (5) bekezdésében megfogalmazott garanciális követelményeknek. Mivel a törvényhozó nem biztosított az érintettek számára a szabálysértési őrizet elrendelése elleni hatékony jogorvoslatot, ezért az Alkotmánybíróság megítélése szerint az őrizet – önmagában alkotmányellenesnek nem minősíthető – legfeljebb 72 órás időtartama nem felel meg „a lehető legrövidebb időn belüli” szabadon bocsátás vagy bíróság elé állítás alkotmányi követelményének.

Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy alkotmányosan nem indokolható, hogy az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerinti „közigazgatási és más hatósági döntés ellen” is biztosítandó jogorvoslatot a szabálysértési őrizettel szemben miért csak a szabálysértést érdemben tárgyaló

bírói szakaszban, a bíróság által hozott érdemi határozat ellen benyújtott fellebbezésben – azaz az eljárás végén – lehet igénybe venni. Semmi sem indokolja, hogy a szabálysértési őrizettel szemben annak elrendelésekor ne lehessen jogorvoslattal élni. A jogalkotó szabadságában áll annak eldöntése, hogy a szabálysértési őrizettel szemben annak elrendelésekor benyújtható jogorvoslati kérelem bírói elbírálásának biztosítását a jelenlegi rendszer szerinti időtartam megtartásával vagy éppen rövidítésével, illetve más, rendelkezésre álló bírói fórum bekapcsolásával, vagy pedig egyéb módon célszerűbb biztosítani.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint, ha valamely alapjog érvényesüléséhez, vagy védelméhez a vizsgált szabályozásban foglalt garanciális rendelkezések nem elégségesek, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg. „Az alapjog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiánya értelemszerűen vonatkozik arra is, amikor az alapjog korlátozásának alkotmányosságához elengedhetetlen garanciák hiányoznak” [36/2000. (X. 27.) AB határozat, ABH 2000, 241, 274–275.]. Ebben az esetben az Alkotmánybíróság az Alkotmány 55. § (2) bekezdésében és az 57. § (5) bekezdésében megfogalmazott garanciák hiánya miatt állapította meg a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzetet és hívta fel – az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján határidő tűzésével – a törvényhozót jogalkotási feladatának teljesítésére.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k., *Dr. Harmathy Attila s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Paczolay Péter s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 158/D/2005.

Dr. Bragyova András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

Egyetértek a határozat rendelkező részében foglaltakkal, ugyanakkor álláspontom szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet egyedül az Alkotmány 55. § (2) bekezdése (*a habeas corpus*) alapján, vagyis

a személyi szabadság alkotmányellenes korlátozása miatt kellett volna megállapítani.

A szabálysértési őrizet jelenlegi szabálya ugyanis nem a jogorvoslathoz való jogot korlátozza, hanem az Alkotmány 55. §-ában védett személyi szabadságot. Ehhez képest a jogorvoslathoz való jog korlátozása, ha egyáltalán megállapítható, másodlagos. A személyi szabadságtól való megfosztás mint személyi szabadsághoz való jog korlátozására három alapvető követelményt fogalmaz meg az Alkotmány:

(1) az intézkedésnek az Alkotmány 55. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő jogi szabályozáson kell alapulnia;

(2) a szabályozásnak – mint minden alapjog-korlátozásnak – meg kell felelnie az arányosság, szükségesség követelményeinek;

(3) meg kell felelnie az Alkotmány 55. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározott eljárási követelményeknek.

Az Sztv. 77. § (1) bekezdése szerinti szabálysértési őrizet szabályozása ez utóbbi követelmény tekintetében tartalmaz mulasztást. Az Alkotmány 55. § (2) bekezdésében található a személyi szabadság legfontosabb eljárási garanciája: „a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított és őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül vagy szabadon kell bocsátani, vagy bíró elé kell állítani. A bíró köteles az elé állított személyt meghallgatni és írásbeli indoklással ellátott határozatban szabadlábra helyezésétől vagy letartóztatásától haladéktalanul döntenie”.

1. Az Alkotmánybíróság többször kifejtette, hogy az Alkotmány „bűncselekmény” terminusa a kriminális szabálysértéseket is magában foglalja [így pl. 63/1997. (XII. 12.) AB határozat, ABH 365, 368.]. Ezt esetünkben nemcsak a szabálysértések („kihágások”) történeti eredete – a bűncselekmények hármas felosztása – indokolja, hanem különösen az, hogy az elzárással is sújtható szabálysértések (tiltott kéjelgés, garázdaság, veszélyes fenyegetés, önkényes beköltözés, a lopás egy speciális alakzata, a terménylopás, rendzavarás, veszélyes fenyegetés) mind „szabályos” bűncselekmények enyhébb (bagatell) alakzatai. A személyi szabadság korlátozása szempontjából egyébként is mindegy, milyen a szabadságkorlátozásra okot adó cselekmény jogi minősítése: a szabálysértési őrizetbe vett ugyanabba a rendőrségi fogdába kerül, mint a bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt őrizetbe vettek.

2. Az Alkotmány 55. § (2) bekezdése tehát alkalmazandó a szabálysértési őrizetre is. Így a szabálysértési őrizetbe vett személynek is joga van arra, hogy „a lehető legrövidebb időn belül” bíró döntsön a szabadságkorlátozás fenntartásáról vagy megszüntetéséről. A Sztv. 77. § (1) bekezdésében meghatározott hetvenkét órás határidő – a határozat szerint is – alkotmányellenesen hosszú, mivel lényegesen hosszabb, mint az Alkotmányban megkívánt „lehető legrövidebb” idő. Bizonyítja ezt egyébként az is, hogy az Sztv. eredeti, 1999. június 28-án kihirdetett szövegében

még huszonnégy óra volt a szabálysértési őrizet leghosszabb időtartama, azonban ezt még az Sztv. hatálybalépése – 2000. március 1. – előtt az 1999. december 21-én elfogadott, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXX. törvény 41. §-a hetvenkét órára emelte, így a huszonnégy órás időtartamról szóló szabály nem is lépett hatályba. A módosító törvény indoklása szerint a huszonnégy órás határidő „adott esetben indokolatlanul rövid lehet, és így megalapozott az ügy érdemi elbírálását is akadályozhatja (sic).”

Ez az indoklás nem állítja, hogy a hetvenkét óra a „lehető legrövidebb idő”, hanem pusztán célszerűségi szempontokkal érvel. Az ügy megalapozott elbírálására való hivatkozás annál kevésbé indokolt, mert a szabálysértési őrizet előfeltétele a tettenérés, ami a tényállás alapvető tisztázottságát mindenképpen feltételezi.

3. Az Alkotmány 55. § (2) bekezdése szerint a szabadságkorlátozás fenntartásáról vagy megszüntetéséről szóló döntést nemcsak a „lehető legrövidebb időn belül” kell meghozni, hanem bírónak kell róla döntenie, méghozzá írásbeli indoklással. A mai szabályozásban éppen az alkotmányos mulasztás, hogy a szabálysértési őrizetbe vett személy szabadságának korlátozásáról csak hetvenkét óra után születik bírói döntés. A jogorvoslathoz való jog [Alkotmány 57. § (5) bekezdés] sérelme is abban áll, hogy a szabálysértési őrizetbe vett személy szabadságkorlátozásáról csak hetvenkét óra után születik jogorvoslattal támadható bírói határozat.

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom:

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró párhuzamos indoklása

A határozat rendelkező részével és annak indoklásával egyetértek. Az indokolást azonban a következőkkel kívánom kiegészíteni.

1. Az Alkotmány 55. § (2) bekezdése szövegszerűen közel áll az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Emberi Jogok Európai Egyezménye) 5. cikk 1. és 3. §-aihoz.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága számos ítéletében foglalkozott az őrizetbe vétel jogszerűségének az Emberi

Jogok Európai Egyezményének 5. cikkében foglaltakat érintő eljárási garanciáival.

„5. Cikk – Szabadsághoz és biztonsághoz való jog

1. Mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra. Szabadságától senkit sem lehet megfosztani, kivéve az alábbi esetekben és a törvényben meghatározott eljárás útján:

(...)

c) törvényes letartóztatás vagy őrizetbe vétel abból a célból, hogy a bűncselekmény elkövetése alapos gyanúja miatt az illetékes hatóság elé állítsák vagy amikor ésszerű oknál fogva szükséges, hogy megakadályozzák bűncselekmény elkövetésében vagy annak elkövetése után a szökésben;

(...)

2. E Cikk 1. c) bekezdésének rendelkezésével összhangban letartóztatott vagy őrizetbe vett minden személyt haladéktalanul bíró vagy a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselő elé kell állítani, és a letartóztatott vagy őrizetbe vett személynek joga van arra, hogy ésszerű időhatáron belül tárgyalást tartsanak ügyében vagy a tárgyalásig szabadlábra helyezték. A szabadlábra helyezés olyan feltételekhez köthető, melyek biztosítják a tárgyaláson való megjelenést.”

Az Emberi Jogok Európai Bírósága az 5. cikk 1. c) pontban érintett „alapos gyanú”-t illetően hangsúlyozta, hogy „a gyanú alapossága az 5. cikk 1. c) által a szabadságtól való önkényes megfosztással szemben biztosított védelem lényegi eleme. (...) A gyanú alapossága feltételezi olyan tényeknek vagy információknak a létét, amelyet egy objektív külső szemlélő is arra a következtetésre bírának, hogy az illető elkövetette a jogsértést. Ami alaposnak minősül, az azonban a körülmények összessége alapján állapítható meg” (Fox, Campbell és Hartley c. Egyesült Királyság ügyben 1990. augusztus 30-án hozott ítélet, 32. §). Ezt felidézve, az Emberi Jogok Európai Bírósága arra is rámutatott, hogy „az 5. cikk 1. c) szerinti őrizetbe vétel során végrehajtott kihallgatás célja az, hogy kiegészítse a bünygyi nyomozást, megerősítve vagy elutasítva a letartóztatásra okot adó gyanúkat. Ezért tehát, a gyanúknak alapot adó tényeknek nem kell ugyanolyan szintűeknek lenniük, mint amelyek szükségesek az elítéléshez vagy akárcsak a vádemeléshez, ami a büntető eljárás következő fázisa. Az őrizetbe vétel időtartamának megítélésében a gyanú megkövetelt foka is jelentőséggel bír” (Murray c. Egyesült Királyság ügyben 1994. szeptember 21-én hozott ítélet 55–56. §). „Az a tény, hogy [a panaszost] nem helyezték vád alá és nem állították bíróság elé, hanem szabadon engedték egy mintegy egy órás kihallgatás után, nem jelenti azt, hogy letartóztatásának célja és fogva tartásának célja ne lett volna összeegyeztethető az 5. cikk 1. c)-vel. Ha a letartóztatás és a fogvatartás célja valóban az, hogy az illetőt az illetékes bírói szerv elé állítsák, úgy az ennek a célnak az elérését szolgáló mechanizmusok nem meghatározó jellegűek” (Murray c. Egyesült Királyság ügyben 1994. szeptember 21-én hozott ítélet 67–68. §). Ugyanezeket a kritériumokat sorolta fel az Emberi Jogok Európai Bírósága

a Goussinski c. Oroszország ügyben 2004. május 19-én hozott ítéletének 53. §-ában.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint az őrizetbe vétel, illetve a letartóztatás vonatkozásában a garancia-rendszer három feltételre épül: működjön gyorsan, legyen automatikus, olyan független, bírói természetű intézmény végezze, amelynek a szabadlábra helyezésre is jogosultsága van (Zervudacki c. Franciaország ügyben hozott 2006. július 27-i ítélet, 33–35. §).

A jelen ügy vonatkozásában érintett idődimenziót illetően az előbbinek van jelentősége.

A Emberi Jogok Európai Bírósága leszögezte, hogy a „haladéktalanul” fogalom nem azonosítható az „azonnalissággal” (Brogan c. Egyesült Királyság ügyben 1988. november 29-ben hozott ítélet 58–59. §-a). Az időtartam vonatkozásában az Emberi Jogok Európai Bíróságának [a kezdetben hat majd öt napot még tolerálhatónak tekintett kissé bizonytalan gyakorlata szigorodott és egyértelműbbé vált] és a Brogan ügyben hozott ítélet (62. §) nyomán a négy napot meghaladó időtartamot túlzottnak tekintik és ezt, mint abszolútnak tekinthető időtartamot az Emberi Jogok Európai Bírósága a McKay c. Egyesült Királyság ügyben hozott 2006. október 3-i ítéletének 47. §-ában is megerősítette, hozzátéve azonban, hogy [az 5. cikk 3. §-nak] „nem lehet olyan értelmet tulajdonítani, ami azt jelentené, hogy az ideiglenes őrizetből való elbocsátásra irányuló eljárásnak hamarabb kellene lezajlania, mint az első automatikus ellenőrzésnek, amelyre a Bíróság a maximum négy napos időtartamot meghatározta”.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága ugyanakkor ennél rövidebb időtartamot is összeegyeztethetetlennek tartott az Egyezményvel, ha ti. a tényleges időtartam már túllépte azt a maximumot, amit a nemzeti jog előírt (Zervudacki c. Franciaország ügyben hozott 2006. július 27-i ítélet, 44–46. §).

Az Emberi Jogok Európai Bírósága az ügyészség által gyakorolt kontrollt abban az esetben nem tartotta elégségesnek, ha az ügyészség a nyomozati eljárásban játszott szerepe miatt nem volt bírói hatáskörrel felruházott személynek tekinthető (A.S. c. Lengyelország ügyben hozott 2006. október 23-i ítélet 81. §, Yosifov c. Bulgária ügyben hozott 2006. december 7-i ítélet 48. § stb.). Ilyen esetben még a hamar gyakorolt ellenőrzés esetén is az 5. cikk 3. § szerinti időtartamot úgy kell számítani, hogy az az első bírói kontroll megvalósításáig tart.

Az őrizetbe vétel esetén megkövetelt bírói kontrollnak ténylegesnek kell lennie, és a szinte szó szerint azonos, az ügy és az elkövető személyi sajátosságaihoz nem igazított, blankettavégzések kibocsátása ugyanakkor a bírósági kontrollal szemben támasztott minőségi kritériumokat nem teljesíti (Svipsta c. Lettország ügyben hozott 2006. március 9-i ítélet 109. §). Az Emberi Jogok Európai Bírósága nem elégedett meg azzal, ha csak ügy érdemében döntő bíró bírálhatja felül az őrizetbe vétel jogosságát (Svipsta c. Lettország ügyben hozott 2006. március 9-i ítélet 142. §), de ebben az ügyben egy hónapot meghaladó

időtartam is eltelt az őrizetbe vétel és az érdemi bírói tárgyaláson hozott ítélet között. Az Emberi Jogok Európai Bírósága arra is rámutatott, hogy az őrizetbe vétel vonatkozásában hozott döntésnek és e döntés kontrolljának az alternatívákat is megfelelően mérlegelnie kell (Dombek c. Lengyelország ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet 70. §).

2. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatát figyelembe véve a hatályos magyar megoldás *prima facie* az Egyezmény szerinti keretek között elhelyezhető.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára is figyelemmel nem tulajdonítható különösebb jelentőség annak a szóhasználati különbségnek, amely az Alkotmány 55. § (2) bekezdésében szereplő „lehető legrövidebb időn belül”, illetve az Emberi Jogok Európai Egyezményének 5. cikk 3. bekezdésének magyar fordításában használt „haladéktalanul” határozószók között pusztán nyelvtani szempontból megállapítható.

Tekintettel arra, hogy az emberi jogokat illetően egy nemzeti jogvédelmi rendszer nagyvonalúbb, precízebb lehet a nemzetközi kötelezettségvállalásai szerintiekénél, nincs elméleti, illetve nemzetközi jogi akadálya annak [és nem ütközik az Alkotmány 7. § (1) által megkövetelt „összhang” szabályával sem], hogy a minimum követelményektől felfelé térjen el (lásd ebben az értelemben az Emberi Jogok Európai Egyezménye 53. cikkét, az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 5. cikk 2-t.).

Mivel az Alkotmánybíróság számára maga az Alkotmány a viszonyítási alap, ezért megközelítése a nemzetközi emberi jogvédelmi intézményekétől eltérhet és szigorúbb is lehet.

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 4/2007. (II. 13.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről

szóló 59/1995. (X. 20.) Föv. Kgy. rendelet 4. § (4) bekezdés g) pontjának „az építmények, berendezések létesítését, elhelyezését, bármely közúti jármű [1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet 1. számú függelék II. fejezete], jármű külön jogszabály alapján parkolásnak nem minősülő egyéb célú elhelyezését, valamint” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

A fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Föv. Kgy. rendelet 4. § (4) bekezdés g) pontja a következő szöveggel marad hatályban:

„g) politikai rendezvényekhez, kivéve a kereskedelmi, vendéglátó és reklámtevékenység végzését”

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Föv. Kgy. rendeletnek (a továbbiakban: Ör.) a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Föv. Kgy. rendelet módosításáról szóló 60/2006. (X. 27.) Föv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Örm.) 1. §-ával az Ör. 4. § (4) bekezdésének g) pontjába beiktatott azon rendelkezés megsemmisítését kérte, mely a politikai rendezvényeken közterület-használati engedélyhez köti építmények, berendezések, valamint járművek – parkolásnak nem minősülő – elhelyezését. Az indítványozó a gyülekezési jog lényeges tartalmának korlátozását látja a támadott rendelkezésekben, továbbá arra hivatkozik, hogy az önkormányzat túllépte az Alkotmányban meghatározott rendeletalkotási jogkörét. Az indítványozó nem kifogásolta Ör. támadott rendelkezésének a kereskedelmi, vendéglátóipari és reklámtevékenységre vonatkozó részeit, mivel álláspontja szerint e tevékenységek esetében nem áll fenn szoros, tartalmi összefüggés a gyülekezési joggal, akkor sem, ha politikai rendezvényhez kapcsolódnak.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértethetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„62. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri a békés gyülekezés jogát és biztosítja annak szabad gyakorlását.

(2) A gyülekezési jogról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

2. Az Ör. vizsgált rendelkezése:

„4. § (4) Nem kell közterület-használati hozzájárulás:

(...)

g) politikai rendezvényekhez, kivéve az építmények, berendezések létesítését, elhelyezését, bármely közúti jármű [1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet 1. számú függelék II. fejezete], jármű külön jogszabály alapján parkolásnak nem minősülő egyéb célú elhelyezését, valamint a kereskedelmi, vendéglátó és reklámtevékenység végzését.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Ör. vizsgált rendelkezésének értelmében vett politikai rendezvények a gyülekezési jog körébe tartoznak. Az Alkotmánybíróságnak először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a közterület-használat szabályozása összefügg-e a gyülekezési jog gyakorlásával.

Az Alkotmánybíróság már a 30/1992. (V. 26.) AB határozatában átfogóan vizsgálta az alapjogok korlátozására az Alkotmányból levezethető szabályokat, és megalapozta a kommunikációs alapjogok (a véleménynyilvánítás, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága mellett a gyülekezési jog) kitüntetett szerepét is az alapvető jogok rendszerében. E kommunikációs alapjogok nem korlátozhatatlanok. Alapvető jogok korlátozására az Alkotmány szerint csak törvényi formában kerülhet sor, az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint abban az esetben, amennyiben a korlátozás más alapvető jog vagy alkotmányos cél érdekében szükséges; a korlátozásnak meg kell felelnie az arányosság követelményeinek, azaz a törvényhozónak mindig a lehető legenyhébb megoldást kell választania. A kommunikációs alapjogoknál az „alapjogi tesztben” összefoglalt követelményeken túlmenő elv, hogy az ezeket korlátozó rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni. [ABH 1992, 167, 170–171.]

„Az Alkotmány 8. §-ában rögzíti, hogy a Magyar Köztársaság elismeri az ember sértethetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. Az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja. Az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközeihez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték vé-

delme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfelelően az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni. Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik, vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan.” [30/1992. (V. 26.) AB hat. ABH 1992, 167, 171.]

A gyülekezési joggal, illetve korlátozhatóságával kapcsolatban az 55/2001. (XI. 29.) AB határozat a következő megállapításokat tette: „Az Alkotmánybíróság a gyülekezési jogot érintő, összességében nem nagyszámú határozataiból is kirajzolódnak azonban bizonyos alapvető elvek. Mindenekelőtt az, hogy a gyülekezési jog – csakúgy, mint a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága – szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.]. Gyűlések megszervezésének, megtartásának, az azokon való részvételnek a joga nélkül a nézetek, információk megszerzésének és másokkal való megosztásának, a vélemények közösen történő kialakításának a lehetősége ugyanis aligha volna megvalósítható. Ugyanakkor a gyülekezési jog nem korlátozhatatlan jog. (...) A jogkorlátozás határait az Alkotmány 8. § (2) bekezdése vonja meg, és az Alkotmánybíróság több határozatában is állást foglalt a jogok korlátozásának alkotmányos feltételeit illetően, kimondva, hogy az alapvető jog korlátozása csak akkor marad meg alkotmányos keretek között, ha a korlátozás nem az alapjog érinthetetlen lényegére vonatkozik, ha elkerülhetetlen, azaz, csak ha kényszerítő okból kerül rá sor, és ha a korlátozás az elérni kívánt célhoz képest nem aránytalan [pl. 20/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 69, 71.; 7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.; 22/1992. (IV. 10.) AB határozat, ABH 1992, 122, 123.].” (ABH 2001, 442, 449.)

A békés gyülekezés szabadsága a demokratikus társadalom előfeltétele és alapvető értéke. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények elválaszthatatlanul kapcsolódnak a demokratikus nyilvánosság értékéhez, e rendezvények teszik lehetővé, hogy a polgárok a politikai folyamatot kritikával illessék, tiltakozásukkal befolyásolják. A békés rendezvények a politikai és társadalmi rend, a képviselői szervek legitimitásának megszilárdítása szempontjából is értéket jelentenek. A tüntetések, tiltakozó akciók a képviselői szervek, a kormányzat és a közvélemény számára is jelzik a társadalomban megjelenő feszültségeket, lehetővé téve azt, hogy az illetékesek időben megfelelő lépéseket tegyenek a feszültségek okainak csökkentésére. Egy demokratikus társadalom nem választhatja a tiltakozás elnémitásának, szükségtelen és aránytalan korlátozásának útját: a politikai szabadságjogok korlá-

tozása nem csak azokat sújtja, akik élni kívánnának jogaikkal, hanem a társadalom egészét, így azokat is, akikre hivatkozással az állam a jogkorlátozás eszközéhez nyúl. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények célja az, hogy a gyülekezési joggal élő polgárok közös véleményét alakítsanak ki, illetve nézeteiket másokkal megosszák és közösen juttassák kifejezésre. Ehhez nélkülözhetetlenek az Ör. vizsgált rendelkezése szerint csak a közterület tulajdonosának hozzájárulásával alkalmazható eszközök, azaz a gyülekezés joga – különösen nagyobb létszámú rendezvény esetén – nem gyakorolható rendeltetésszerűen építmények, berendezések, pl. színpad, hangosítás, kivetítők nélkül. Ezek használatának szabályozása tehát érinti, alkalmazásuk hozzájáruláshoz kötése pedig korlátozza a gyülekezés jogát.

2. Mivel az Ör. vizsgált rendelkezése a gyülekezési joghoz elválaszthatatlanul kapcsolódik, az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a helyi önkormányzatnak van-e rendeletalkotási joga a politikai rendezvényeken alkalmazható eszközök (építmények, berendezések, járművek) vonatkozásában, kötheti-e hozzájáruláshoz alkalmazásukat, korlátozva ezzel a békés gyülekezés jogát. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése értelmében helyi önkormányzat képviselő-testülete feladatkörében alkothat magasabb szintű jogszabállyal nem ellentétes rendeletet. A gyülekezési jog gyakorlásának részletes szabályait a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gyt.) tartalmazza, mely meghatározza azt is, hogy a közterületen tartandó rendezvények megszervezéséhez milyen bejelentési kötelezettség kapcsolódik. A helyi önkormányzat nem egészítheti ki a Gyt.-ben meghatározott feltételrendszert, mivel a politikai rendezvények – és más, a Gyt. hatálya alá tartozó rendezvények – jogi feltételeinek szabályozására sem a Gyt., sem más jogszabály jogalkotási felhatalmazást nem ad, önálló szabályozási jogköre a helyi önkormányzatnak a gyülekezési jog mint alapvető jog tekintetében pedig nincs. Közterület-használati hozzájárulás hiányában politikai rendezvény rendeltetésszerűen nem lenne megtartható, az Ör. tehát alapvető jog gyakorlását korlátozza. A Fővárosi Közgylés a vizsgált – a gyülekezési jogot korlátozó – rendelkezés megalkotásával túllépte rendeletalkotási hatáskörét. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

3. Tekintettel arra, hogy az Ör. vizsgált szabálya a szabályozás jogforrási szintje miatt önmagában alkotmányellenes, az Alkotmánybíróság nem vizsgálta azt, hogy a gyülekezés szabadságával szemben megjelenik-e olyan versengő alapjog vagy alkotmányos érték, amely a gyülekezési jog korlátozását szükségessé tenné, illetve, hogy a jog korlátozása arányos-e az elérni kívánt céllal. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a szabályozás célja is tárgya lehet az alkotmányossági vizsgálatnak, illetve adott esetben előfordulhat, hogy önmagában a jogalkotó szabályozásban testet öltő célja tesz egy rendel-

kezést alkotmányellenessé. Azzal, hogy a szabályozás a gyülekezési jog körébe tartozó rendezvények közül kiemeli a politikai rendezvényeket, és csak ezekre állapít meg többletkövetelményeket, nyilvánvalóvá teszi, hogy elsődleges célja nem a lakosság nyugalmanak védelme, hanem a politikai kommunikáció korlátozása. Amennyiben nyilvánvaló, hogy a közterület-használat adott módon történő szabályozásának mögöttes célja a gyülekezési jog korlátozása, és a közterület-használat feltételeinek módosítása csupán eszköze a gyülekezési jog korlátozásának, ez alkotmányellenessé tehet olyan szabályokat is, melyek önmagukban alapjogi relevanciával nem bírnának.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-a előírásán alapul.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1039/B/2006.

VI. rész

KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének
2/2007. (MK 16.) MSZH**

k ö z l e m é n y e

**az „IDEA 2007” (Ötlet – Újdonság – Találmány)
nemzetközi kiállításon és vásáron bemutatásra
kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési
és használati minták kiállítási kedvezményéről,
illetve kiállítási elsőbbségéről**

Az 1995. évi XXXIII. törvény 3. §-ának b) pontja, az 1997. évi XI. törvény 53. §-a (1) bekezdésének c) pontja, a 2001. évi XLVIII. törvény 40. §-a (1) bekezdésének c) pontja és az 1991. évi XXXVIII. törvény 36. §-ának (1) bekezdése alapján közzéteszem, hogy a 2007. szeptember 14. és 16. napjai között Hódmezővásárhelyen megrendezendő „IDEA 2007” (Ötlet – Újdonság – Találmány) nemzetközi kiállításon és vásáron bemutatásra kerülő találmányokat, védjegyeket, formatervezési és használati mintákat az említett jogszabályokban meghatározott kiállítási kedvezmény, illetve kiállítási elsőbbség illeti meg.

Dr. Bendzsel Miklós s. k.,
a Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke

A Központi Igazságügyi Hivatal

k ö z l e m é n y e

**a 2007. március 12.–március 30-ig terjedő időszak
– II/1. földalapra vonatkozó –
termőföld árveréseiről**

A Központi Igazságügyi Hivatal a 2007. március 12.–március 30-ig terjedő időszakra eső termőföld árverési hirdetményeit az 1995. évi LXIII. törvény 1. §-ával módosított 1991. évi XXV. törvény 27. §-ának (2) bekezdése alapján (II/1. földalap) az alábbiakban tesszük közzé:

Tájékoztató az árverések fontosabb szabályairól

1. Az ingatlanok tehermentesen kerülnek árverésre, kivéve az 1991. évi XXV. törvény 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott AK értékben ki nem fejezett érték-növekedésének állami támogatással csökkentett összegű megtérítésének kötelezettségét.

2. A hirdetmény az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat hirdetőtábláján és a gazdálkodó szervezetnél megtekinthető.

3. Az ingatlanok AK értékben kerülnek árverezésre, egyezség hiányában a licit 3000 Ft/AK értéken indul.

4. Az árverésen a vételre szánt kárpótlási jegyet (banki letéti igazolást, maradványérték igazolást) letétbe kell helyezni, amelynek 20%-a az árverési előleg, amely a vételárba beszámít.

5. Az árverésen az a kárpótlásra jogosult vehet részt:

a) akinek az állandó lakhelye 1991. június 1-jén az érintett településen volt és jelenleg is ott rendelkezik állandó bejelentett lakhellyel, vagy

b) a kárpótlás alapjául szolgáló termőföld tulajdona a település közigazgatási határán belül volt.

Az árverésen részt venni kívánó jogosultak egyrészt személyi igazolványukkal vagy önkormányzati igazolással bizonyíthatják a lakhely szerinti illetékességüket.

A kárpótlás alapjául szolgáló termőföld fekvését az illetékes földhivatal igazolhatja, amennyiben ez a határozatból nem derül ki.

Ezen kívül szükséges a kárpótlási jegy átvételekor kapott banki igazolás, öröklés esetén a közjegyzői végzés is.

Meghatalmazással árverező személy esetében a fenti igazolásokat – a meghatalmazó nevére kiállítva – az adatfelvételnél szintén be kell mutatni.

A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

Az árverésen mezőgazdasági vállalkozást támogató utalvánnyal tulajdont szerezni nem lehet.

Figyelmeztetés

Az árverés vezetője kizárja a további árverésből azt az árvezerőt, aki az ajánlat lezárását követően nem él vételi jogával. A kizárt személy az árverési előlegét elveszti. Az elvesztett árverési előleg az államot illeti.

A vételi jog alapján szerzett termőföldnek a tulajdonszerzéstől számított három éven belül történő elidegenítéséből származó bevételt az elidegenítés évében kell a tulajdonosnak a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló össz-jövedelméhez hozzászámítani.

Bevételnak az illetékkiszabás alapjául szolgáló forgalmi értéket kell tekinteni.

Az árverésen bármely okból meg nem jelenő kárpótlásra jogosult később, a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból az árverés eredménye nem változtatható meg.

Árverési kifogást nyújthat be az árverésen részt vevő árvezerő, továbbá az árverésből kizárt személy az árverés lezárását követő három napon belül a Központi Igazságügyi Hivatalhoz.

Az árverés és a tulajdonszerzés egyéb szabályairól az árverés színhelyén, a Hivatal államigazgatási jogkörben eljáró alkalmazottja, az árverésvezető részletes tájékoztatót tart.

Központi Igazságügyi Hivatal

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

A Központi Igazságügyi Hivatal NYÍRADONY településen a Kossuth Mgtsz. f. a., Nyíradony használatában (kezelésben) lévő termőföldterületből a Magyar Állam által kijelölt földrészletre a II/1. típusú

árverést kitűzi.

1. *Az árverés helye:* Nyíradony, Polgármesteri Hivatal, Házasságkötő terem
2. *Az árverést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal közreműködésével tartjuk meg.*
3. *A regisztráció időpontja:* 2007. március 19., 9–10 óra között.
4. *Az árverés kezdete:* 2007. március 19., 10 óra.
5. *Az árverésre kerülő földrészletek:*

Település: Nyíradony

Helyrajzi szám	Terület	Művelési ág	Aranykorona értéke	Korlátozó intézkedés	
				megnevezése	értéke
0194/1 a–c	15 ha 9278 m ²	szántó	133,48		
0197 a–b	11 ha 2807 m ²	szántó	109,24		
0317/5	14 ha 8183 m ²	erdő	67,23 *		
0325/1	19 ha 4597 m ²	szántó	107,30		
0325/2	28 ha 0515 m ²	erdő	160,30 *		
0338/1	2 ha 9659 m ²	erdő	18,69 *		
0338/2	3865 m ²	erdő	3,09	Elhasznált terület	
0338/3	23 ha 7089 m ²	erdő	163,28 *		
0338/4	21 ha 0173 m ²	legelő	60,81		
05/44	18 ha 3044 m ²	erdő	137,88 *		
05/46	8400 m ²	erdő	5,88 *		
05/47	0344 m ²	erdő	3,09	Elhasznált terület	
05/48	1003 m ²	erdő	0,63	Elhasznált terület	

* Társult erdőgazdálkodás

Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal

Szakátsné Hegedűs Borbála s. k.,
igazgató

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

folyamatosan
 aktualizált
 kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

klubtagság

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országszerte.

 www.mhk.hu
06 (80) 200-723

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2007. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél-cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2007. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	99 792 Ft/év	Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	15 120 Ft/év
Hivatalos Értesítő	15 372 Ft/év	Közlekedési Értesítő	24 696 Ft/év
Határozatok Tára	22 932 Ft/év	Kulturális Közlöny	18 900 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	5 544 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	20 160 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	18 900 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	15 372 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 788 Ft/év	Oktatási Közlöny	21 924 Ft/év
Belügyi Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	30 492 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	22 176 Ft/év	Sportértesítő	5 040 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	27 720 Ft/év	Statisztikai Közlöny	13 104 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 528 Ft/év	Szociális Közlöny	15 624 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	18 396 Ft/év	Turisztikai Értesítő	11 844 Ft/év
Gazdasági Közlöny	23 436 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	6 552 Ft/év
Hírközlési Értesítő	6 552 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	5 040 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	18 648 Ft/év	Pénzügyi Szemle	19 908 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	15 876 Ft/év	L'udové noviny	3 780 Ft/év
Jogtanácsadó	6 804 Ft/év	Neue Zeitung	4 788 Ft/év

Cégközlöny CD

A Cégközlöny hatályos és hiteles céginformációs – az üzleti életben részt vevők számára nélkülözhetetlen, naprakész – adatbázisát tartalmazó, heti rendszerességgel lemezen megjelenő lap formátuma 2007. október 1-jétől várhatóan megújul. Erre tekintettel a CD a 2007. évben január 1-jétől szeptember 30-ig fizethető elő. A háromnegyed éves előfizetés díja a 20%-os áfával: 106 272 Ft.

Közbeszerzési Értesítő

A hetente több száz, minden szakterületre kiterjedő közbeszerzési felhívás részletes leírását és feltételeit tartalmazó Közbeszerzési Értesítő című hivatalos lap révén az előfizetők a leggyorsabban, autentikus forrásból értesülhetnek a pályázatokról. Az Értesítő – a tervezett formátumváltás miatt – a 2007. évben fél évre fizethető elő. A féléves előfizetés díja áfával: 55 062 Ft.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (CD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (CD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díja

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2006-os évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti küalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 12 000 Ft + áfa.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: Kovácsné dr. Szilágyi-Farkas Zsuzsanna. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2007. évi éves előfizetési díj: 99 792 Ft. Egy példány ára: 210 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +189 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

07.0434 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.